

FORUM

5—8.09.24 WARSZAWA

HER
DOCS

BILETY NA KINOTEKA.PL
ORAZ W KASACH KINOTEKI

  [herdocs](https://www.facebook.com/herdocs)
www.herdocs.pl

- * **Kiedy:** 5-8.09.2024
- * **Gdzie:** Kinoteka, Pałac Kultury i Nauki, plac Defilad 1, 00-901 Warszawa
- * **Pokaz specjalny filmu „Małe montażystki”** (filmowy masterclass + film + dyskusja): Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy, al. Ujazdowskie 20, 00-478 Warszawa (wstęp wolny)
- * **Bilety:** dostępne na www.kinoteka.pl oraz w kasach Kinoteki
- * Filmy dostępne w **polskiej i angielskiej** wersji językowej.

Dołącz do wydarzenia:

<https://www.facebook.com/events/481701441385376/>

Więcej informacji o HER Docs Forum na:

www.herdocs.pl/

www.facebook.com/herdocs

www.instagram.com/herdocs/

INDEKS FILMÓW

- „[krzyczeń]” reż. Weronika Ziółkowska (2024, Polska, 3 min.)
- „^_^” reż. Maria Mroczkowska (2023, Polska, 5 min.)
- „Aborcja według Getty” reż. Franzis Kabisch (2023, Niemcy / Austria, 22 min.)
- „Ciesz się” reż. Anastasiia Shcherbak (2024, Polska, 7 min.)
- „Cosmic Routine” reż. Agnieszka Kotulska (2023, Polska, 7 min.)
- „Echo” reż. Emi Buchwald (2023, Polska, 20 min.)
- „FLOW” reż. Katarzyna Bialik (2023, Polska, 1 min.)
- „Grandmamauntsistercat” reż. Zuza Banasińska (2024, Holandia / Polska, 23 min.)
- „Homo lesbomo” reż. Maria Nitek (2023, Polska, 11 min.)
- „Inanimate Objects” reż. Julia Konarska, Aleksandra Markovic (2024, Polska / Chiny / Wielka Brytania, 21 min.)
- „Jutro nas tam nie ma” reż. Olga Kłyszewicz (2022, Polska, 8 min.)
- „Końcówka” reż. Weronika Szyma (2022, Polska, 4 min.)
- „Małe montażystki” reż. Heide Breitel, Eva-Maria Hammel (1980, RFN, 48 min.)
- „Martwa natura” reż. Małgorzata Paszko (2023, Polska, 9 min.)
- „Moja mama” reż. Agnieszka Popińska (2024, Polska, 13 min.)
- „Music of Sonny” reż. Klementyna Margolis, Anna Sałacińska (2022, Polska, 8 min.)
- „Na drugim końcu tęczy czeka skarb.” reż. Zofia Białkowska (2024, Polska, 6 min.)
- „Nie jesteś sama” reż. Karolina Lucyna Domagalska (2024, Polska / Szwecja, 82 min.)
- „O chłopcu, którego nie było” reż. Kinga Chomać-Piechota (2023, Polska, 3 min.)
- „Popiół imieniem jest człowieka” reż. Ewelina Rosińska (2023, Niemcy / Polska, 20 min.)
- „Premiera” reż. Sara Szymańska (2023, Polska, 12 min.)
- „Reas” reż. Lola Arias (2024, Argentyna / Niemcy / Szwajcaria, 82 min.)

„Shahid” reż. Narges Kalhor (2024, Niemcy, 84 min.)

„Tako rzecze Peaches” reż. Judy Landkammer, Philipp Fussenegger (2024, Niemcy, 102 min.)

„Trzy samochody” reż. Alicja Sokół (2023, Polska, 15 min.)

„Ty rzeko” reż. Izabela Zubrycka (2024, Polska, 9 min.)

„węgiel” reż. ewelina węgiel (2023, Polska, 12 min.)

„Wszystko, co widzisz” reż. Niki Padidar (2022, Holandia, 72 min.)

„Wszystko ma żyć” reż. Tetiana Dorodnitsyna, Andrii Lytvynenko (2024, Polska / Ukraina, 70 min.)

„Zapach ziemi” reż. Olivia Rosa (2023, Polska, 8 min.)

„Żegnaj, Tyberiado” reż. Lina Soualem (2023, Francja / Palestyna / Belgia / Katar, 82 min.)

„Żyćko” reż. Katarzyna Małyszko (2022, Polska, 3 min.)

HARMONOGRAM PROJEKCJI

czwartek, 5.09.

19:00 „Wszystko ma żyć” reż. Tetiana Dorodnitsyna, Andrii Lytvynenko (2024, Polska / Ukraina, 70 min.) + rozmowa

piątek, 6.09.

19:00 „Żegnaj, Tyberiado” reż. Lina Soualem (2023, Francja / Palestyna / Belgia / Katar, 82 min.) + rozmowa

sobota, 7.09.

13:30 „Wszystko, co widzisz” reż. Niki Padidar (2022, Holandia, 72 min.)

15:30 showcase krótkich metraży / zestaw 1: *Twarze* (czas trwania bloku: 72 min.) + rozmowa

- „Żyćko” reż. Katarzyna Małyszko (2022, Polska, 3 min.)
- „Echo” reż. Emi Buchwald (2023, Polska, 20 min.)
- „^_^” reż. Maria Mroczkowska (2023, Polska, 5 min.)
- „Premiera” reż. Sara Szymańska (2023, Polska, 12 min.)
- „Końcówka” reż. Weronika Szyma (2022, Polska, 4 min.)
- „Moja mama” reż. Agnieszka Popińska (2024, Polska, 13 min.)
- „Ciesz się” reż. Anastasiia Shcherbak (2024, Polska, 7 min.)
- „Jutro nas tam nie ma” reż. Olga Kłyszewicz (2022, Polska, 8 min.)

Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy:

16:00 filmowy masterclass + „Małe montażystki” reż. Heide Breitel, Eva-Maria Hammel (1980, RFN, 48 min.) + dyskusja

18:00 „Aborcja według Getty” reż. Franzis Kabisch (2023, Niemcy / Austria, 22 min.) + „Nie jesteś sama” reż. Karolina Lucyna Domagalska (2024, Polska / Szwecja, 82 min.) (łącznie czas trwania: 104 min.) + rozmowa

21:00 „Tako rzeczce Peaches” reż. Judy Landkammer, Philipp Fussenegger (2024, Niemcy, 102 min.)

niedziela, 8.09.

13:30 showcase krótkich metraży / zestaw 2: *Miejsca* (czas trwania bloku: 79 min.)

+ rozmowa

- „Music of Sonny” reż. Klementyna Margolis, Anna Sałacińska (2022, Polska, 8 min.)
- „Trzy samochody” reż. Alicja Sokół (2023, Polska, 15 min.)
- „Zapach ziemi” reż. Olivia Rosa (2023, Polska, 8 min.)
- „Inanimate Objects” reż. Julia Konarska, Aleksandra Markovic (2024, Polska / Chiny / Wielka Brytania, 21 min.)
- „Cosmic Routine” reż. Agnieszka Kotulska (2023, Polska, 7 min.)
- „Ty rzeko” reż. Izabela Zubrycka (2024, Polska, 9 min.)
- „Homo lesbomo” reż. Maria Nitek (2023, Polska, 11 min.)

16:00 „Shahid” reż. Narges Kalhor (2024, Niemcy, 84 min.)

18:00 showcase krótkich metraży / zestaw 3: *Ballady* (czas trwania bloku: 77 min.)

+ rozmowa

- „Na drugim końcu tęczy czeka skarb.” reż. Zofia Białkowska (2024, Polska, 6 min.)
- „FLOW” reż. Katarzyna Bialik (2023, Polska, 1 min.)
- „węgiel” reż. ewelina węgiel (2023, Polska, 12 min.)
- „Grandmamauntsistercat” reż. Zuza Banasińska (2024, Holandia / Polska, 23 min.)
- „O chłopcu, którego nie było” reż. Kinga Chomać-Piechota (2023, Polska, 3 min.)
- „Popiół imieniem jest człowieka” reż. Ewelina Rosińska (2023, Niemcy / Polska, 20 min.)
- „Martwa natura” reż. Małgorzata Paszko (2023, Polska, 9 min.)
- „[krzyczeć]” reż. Weronika Ziółkowska (2024, Polska, 3 min.)

20:30 „Reas” reż. Lola Arias (2024, Argentyna / Niemcy / Szwajcaria, 82 min.)

PROGRAM FILMOWY

[KRZYCZEĆ]

reż. Weronika Ziółkowska (2024, Polska, 3 min.)

polska premiera

Film zrobiony w szczytowym punkcie przemęczenia, zetknięcia się z kulturą kapitalizmu i presji społecznej odnośnie osiągnięcia sukcesu. Abstrakcyjna dokumentacja stanu emocjonalnego, eksploracji tożsamości i pozycji społecznej prowadzona na dwóch osiach. Wykorzystując krzyk i jego pierwotną formę ekspresji, która odcina się od języka i jest głęboko zrozumiała na poziomie instynktownym, „[krzyczeć]” to wizualna potrzeba wybuchnięcia jak żywiol.

Weronika Ziółkowska

Urodzona w 2003 roku osoba artystyczna, działająca głównie w medium filmowym. Ukończyła Pierwszy Stopień Szkoły Muzycznej, oraz Liceum Plastyczne im. Magdaleny Abakanowicz w Gdyni Orłowie, gdzie dyplom obroniła z wyróżnieniem. Uczestniczka i laureatka wielu festiwali filmowych dla młodych amatorskich osób twórczych. Nagrodzona stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2023 roku rozpoczęła studia na kierunku Film Eksperymentalny na Akademii Sztuki w Szczecinie. Jedna z założycielxx pierwszej w Szczecinie organizacji studenckiej

pod Inicjatywą Pracowniczą. W swoich realizacjach często posługuje się językiem ironii i sarkazmem. Zanurza się w typowym dla Polski pesymizmie, często sięgając po motywy z tym związane. Silnie zainteresowana sytuacją społeczną i ekonomiczną osób studiujących w Polsce, oraz - niezmiennie - kinem, zagadnieniem płci, burzeniem obrazu rodziny tradycyjnej, chemią alternatywną i buntem społecznym.

Reżyseria: Weronika Ziółkowska

Scenariusz: Weronika Ziółkowska

Zdjęcia: Weronika Ziółkowska

Montaż: Weronika Ziółkowska

Dźwięk: Weronika Ziółkowska

Muzyka: Weronika Ziółkowska

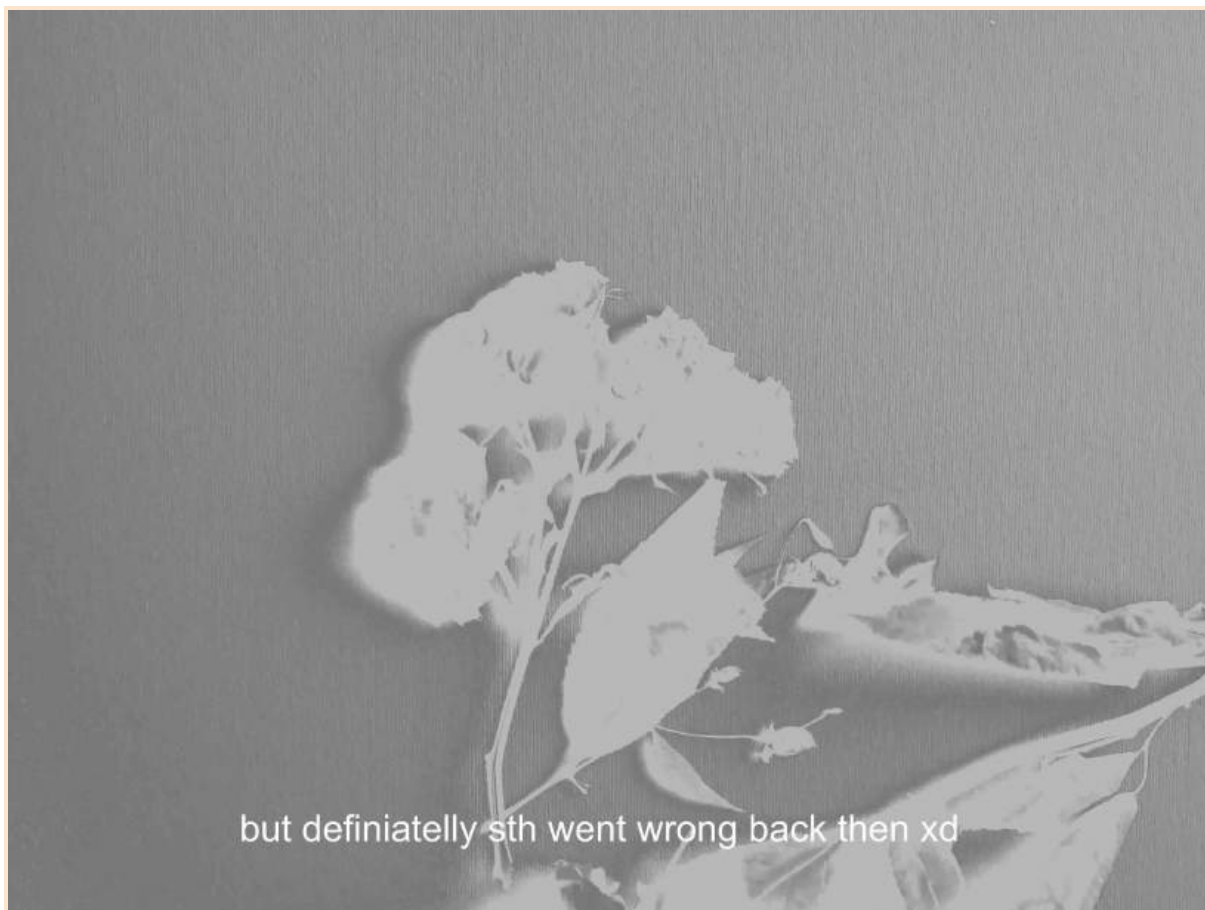
Producent_ka: Weronika Ziółkowska

Produkcja: Weronika Ziółkowska

Światowa dystrybucja: Weronika Ziółkowska

Język: polski

Strona: -

^ _ ^

reż. Maria Mroczkowska (2023, Polska, 5 min.)

polska premiera

Ulotne, przygaszone, rozedrgane obrazy w lekkich szarościach łączą się w onirycznym strumieniu świadomości. Punktem wyjścia jest kryzys wywołany brakiem benzodiazepiny oraz fotograficzny portret, niedwuznaczny akt małej dziewczynki wykonany przez autora „Alicji w krainie czarów” - Lewisa Carrolla. Podążając za Białym Królikiem narratorka zanurza się senny pejzaż wspomnień. Trauma - realna czy poszukiwana w dalekich wpół-świadomych wspomnieniach jest impulsem do rozmyślań nad kształtowaniem tożsamości, ambiwalentnością płciowości, ucieleśnienia, bliskością, które potraktowane są z zaskakującą lekkością i na wpół ironicznym dystansem.

Maria Mroczkowska

Autorka tkaniny artystycznej i malarstwa oraz okazjonalnym twórczyni filmów i performansów. W lipcu obroniła dyplom licencjacki w pracowni Obiekty Malarskiego

dr Sebastiana Kroka na wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jej prace, subtelne, oniryczne, są organicznym procesem, opowieścią o cyklach, śmierci, seksualności, kobiecości, o tym co podświadome, niewidoczne na pierwszy rzut oka i zapomniane. Jej twórczość można było obejrzeć dotychczas na wystawach: Sztuki w Krzakach w ramach Nocy Muzeów na Osiedlu Jazdów, Aura Enjoy Life - Multimedia w Stacji Praga, Realne Społeczeństwo, organizowanej przez Rytm Movement w Pawilonie Bliska 12 i Iluzja Gumowej Ręki w Cukrach Praga.

Reżyseria: Maria Mroczkowska

Scenariusz: Maria Mroczkowska

Zdjęcia: Maria Mroczkowska

Montaż: Maria Mroczkowska

Dźwięk: Maria Mroczkowska

Muzyka: Maria Mroczkowska

Producent_ka: Maria Mroczkowska

Produkcja: Maria Mroczkowska

Światowa dystrybucja: Maria Mroczkowska

Język: polski

Strona: -

ABORCJA WEDŁUG GETTY

reż. Franzis Kabisch (2023, Niemcy / Austria, 22 min.)

polska premiera

Jak wyglądają aborcje? Jakie obrazy kształtują nasz pogląd na nie? I skąd pochodzą te obrazy? Przeglądając zdjęcia stockowe, magazyny dla młodych osób oraz świadectwa doświadczeń aborcji, esej filmowy „Aborcja według Getty” bada, w jaki sposób niemieckie i austriackie media ilustrują temat aborcji. Przeskakując od początku XXI wieku do końca XIX wieku, reżyserka Franzis Kabisch poszukuje wiedzy feministycznej i rozmawia z fikcyjnymi postaciami. Ale jedno pytanie pozostaje: dlaczego żadna z przedstawionych na zdjęciach kobiet nie patrzy w obiektyw?

Festiwale i nagrody: DOK Leipzig (Nagroda Złotego Gołębia), Kasseler Dokfest (Nagroda Złotego Klucza dla Filmu Krótkometrażowego), Diagonale - Festival of Austrian Film, Sehsüchte International Student Film Festival (Wybitne Osiągnięcie Artystyczne w Filmie Dokumentalnym), PORTO FEMME International Film Festival (Nagroda dla Najlepszego Krótkometrażowego Filmu Dokumentalnego), VIENNA SHORTS (Nagroda Społecznej Odpowiedzialności), XPOSED Queer Film Festival Berlin, Docudays UA International Documentary Film Festival, Kurzfilm Festival Hamburg

Franzis Kabisch

Filmowczyni, artystyczna badaczka i pisarka, mieszkająca w Berlinie i Wiedniu. Jest doktorantką w Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu i gościnną badaczką w Uniwersytecie Filmowym Babelsberg. Jej badania artystyczne i naukowe koncentrują się na przedstawieniach aborcji w filmie i telewizji, polityce ciała i sprawiedliwości reprodukcyjnej. Za swoją pracę otrzymała wiele nagród, w tym Złotego Gołębia na festiwalu DOK Leipzig, Nagrodę Cathrin Pichler oraz Stypendium ÖAW DOC.

Reżyseria: Franzis Kabisch

Scenariusz: Franzis Kabisch

Zdjęcia: Franzis Kabisch

Montaż: Franzis Kabisch

Dźwięk: Franzis Kabisch, Katharina Pelosi, Laura Schick, Azadeh Zandieh

Producent_ka: Franzis Kabisch

Produkcja: Franzis Kabisch

Światowa dystrybucja: Lemonade Films

Język: angielski

Strona: <https://www.refreshingfilms.com/filme/getty-abortion>s

Trailer: <https://vimeo.com/860134673>

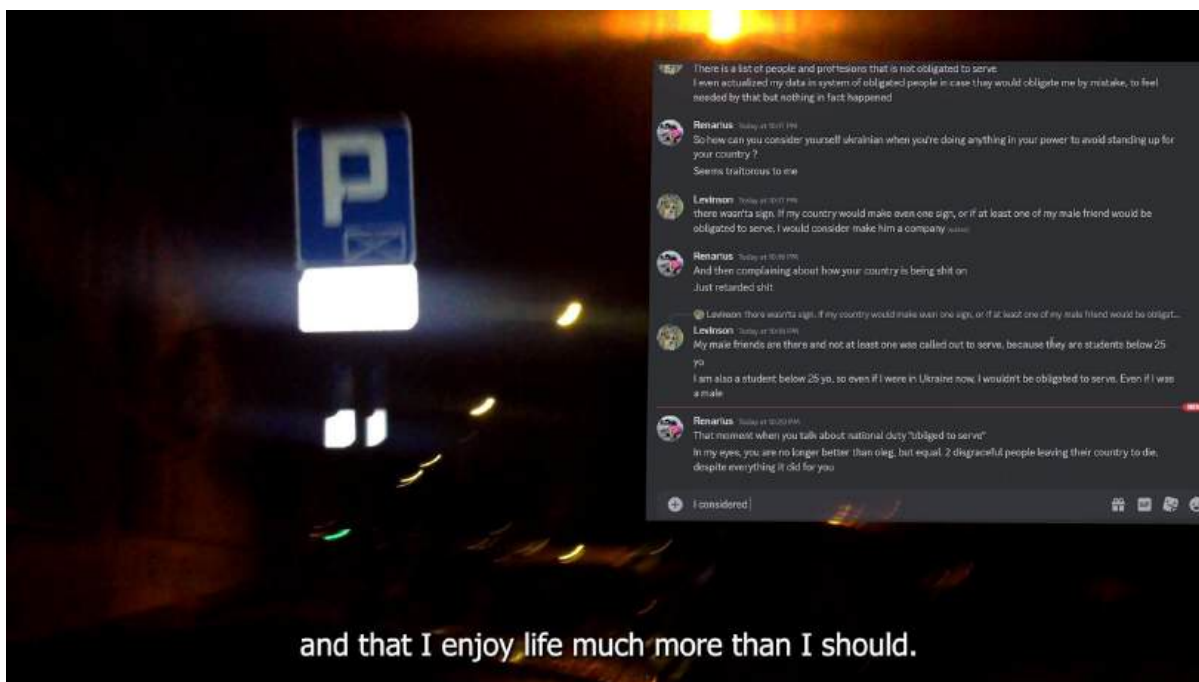

**GOETHE
INSTITUT**

austriackie forum kultury^{waw}

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

CIESZ SIĘ

reż. Anastasiia Shcherbak (2024, Polska, 7 min.)

światowa premiera

Film o pytaniach etycznych bez odpowiedzi i moralnych dylematach cywilnych, stworzony z osobistych nagrań zarejestrowanych podczas pobytu w Polsce. Pokazuje pełen sprzeczności i rozdarcia wewnętrzny dialog na temat prawa do przyjemności w obliczu trwającej w Ukrainie, ojczystym kraju reżyserki, wojny.

Anastasiia Shcherbak

Urodzona w Perejasławiu, w Obwodzie Kijowskim w Ukrainie. Ukończyła Szkołę Artystyczną im. Pavlo Senytsia w Perejasławiu w 2020 roku. W 2022 roku, w wyniku wojny w Ukrainie przeprowadziła się do Polski i rozpoczęła studia w Akademii Sztuk Pięknych w Szczecinie. Obecnie jej głównymi mediami są malarstwo i VR, ale eksperymentuje również z innymi formami sztuki, takimi jak ilustracja cyfrowa, sztuka konceptualna, filmy, obiekty, performans. Od 2023 roku jej prace są obecne na wystawach w Polsce. W marcu 2024 roku jej praca wideo 4D została wystawiona na festiwalu Pure Identities, In contact, Βαμβάκια, Grecja, co rozszerzyło jej międzynarodową obecność i uznanie na scenie sztuki współczesnej.

Reżyseria: Anastasiia Shcherbak

Scenariusz: Anastasiia Shcherbak

Zdjęcia: Anastasiia Shcherbak

Montaż: Anastasiia Shcherbak

Dźwięk: Anastasiia Shcherbak

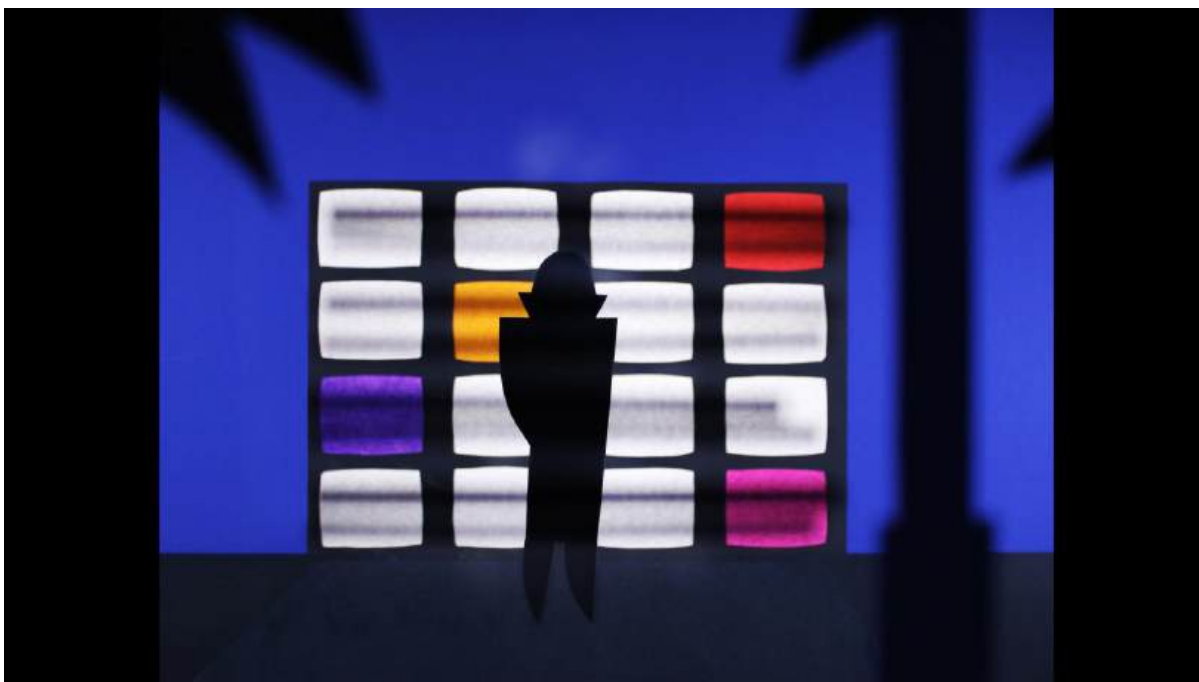
Producent_ka: Anastasiia Shcherbak

Produkcja: Anastasiia Shcherbak

Światowa dystrybucja: Anastasiia Shcherbak

Język: angielski

Strona: -

COSMIC ROUTINE

reż. Agnieszka Kotulska (2023, Polska, 7 min.)

warszawska premiera

Bohaterka filmu przytłoczona monotonią ucieka w świat teledysku z lat 80-tych. W miejskiej scenerii, pośród majaczących w ciemności neonowych świateł, tajemnicze sylwetki maniakalnie powtarzają te same czynności. Uwięzione w posępnej pętli czekają na jej ruch. Czy uda jej się odnaleźć rytm w codziennych zmaganiach i tchnąć życie w pogrążony w rutynie świat?

Festiwale i nagrody: IndieLisboa, Międzynarodowy Festiwal Filmowy mBank Nowe Horyzonty, Festiwal Animator, Sopot Film Festival, Festiwal Kamera Akcja, Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”

Agnieszka Kotulska

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach gdzie obroniła dyplom w pracowni animacji. Ukończyła również kulturoznawstwo na Uniwersytecie Śląskim pisząc pracę dyplomową na temat polskich filmów animowanych. Inspirowana dokonaniem Polskiej Szkoły Animacji i Polskiej Szkoły Plakatu tworzy w technice wycinanki. Urodzona w latach 80. pozostaje w nieustającej słabości do kiczowatych teledysków i ujmujących ucho melodii. Jej zrealizowany w Studiu Munka film

„Cosmic Routine” jest odzwierciedleniem tych zamięłowań i dalszą eksploracją techniki wycinankowej.

Reżyseria: Agnieszka Kotulska

Scenariusz: Agnieszka Kotulska

Opracowanie plastyczne: Agnieszka Kotulska

Animacja: Agnieszka Kotulska

Dźwięk: Michał Krajczok

Producentki_ci: Jerzy Kapuściński, Ewa Jastrzębska

Produkcja: Studio Munka - Stowarzyszenie Filmowców Polskich, Fumi Studio

Światowa dystrybucja: Studio Munka - Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Język: bez dialogu

Strona: https://www.studiomunka.pl/mloda_animacja,13,1537,Cosmic-Routine.html

ECHO

reż. Emi Buchwald (2023, Polska, 20 min.)

Dwie młode osoby, Ania i Bartek, chcą pozbyć się swojego największego wroga - jąkania. Wewnętrzny potwór sprawia, że czują się wyobcowane i nie mogą normalnie funkcjonować w świecie. Podczas terapii jąkania mierzą się z poczuciem winy i niższości, jakie potwór w nich wywołuje. Starają się go poznać i okiełznać. Oraz polubić siebie i przestać się bać.

Festiwale i nagrody: Warszawski Festiwal Filmowy (Wyróżnienie dla Krótkometrażowego Filmu Dokumentalnego), Międzynarodowy Festiwal Filmowy FebioFest (Nagroda dla Najlepszego Filmu Krótkometrażowego)

Emi Buchwald

Reżyserka i scenarzystka; absolwentka reżyserii w Szkole Filmowej w Łodzi i kursu dokumentalnego w Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Autorka krótkometrażowych filmów dokumentalnych i fabularnych: „Nauka” (2016), „Heimat” (2017), „Piękna łąka kwietna” (2022), „Echo” (2023) wielokrotnie nagradzanych na festiwalach filmowych. Tworzy instagramowy projekt fotograficzny [@dobrestylowkistarszychpan](https://www.instagram.com/dobrestylowkistarszychpan).

Reżyseria: Emi Buchwald

Scenariusz: Emi Buchwald

Zdjęcia: Tomasz Gajewski

Montaż: Anna Łuka

Dźwięk: Aleksandra Landsmann

Muzyka: Aleksandra Landsmann, Joanna Szczęsnowicz

Producentki_ci: Jerzy Kapuściński, Ewa Jastrzębska,

Produkcja: Studio Munka - Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Światowa dystrybucja: Studio Munka - Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Język: polski

Strona: https://www.studiomunka.pl/pierwszy_dokument,12,1573,Echo-.html

Trailer: <https://vimeo.com/875584231>

FLOW

reż. Katarzyna Bialik (2023, Polska, 1 min.)

polska premiera

Eksperymentalny zapis doświadczenia krwawienia menstruacyjnego. Projekt wyrósł z obserwacji, jak cienka tkanina zachowuje się w wodzie, jak poddaje się jej ruchom i koresponduje z nimi. W tym osobliwym tańcu zauważyłam podobieństwo do dynamiki upływu krwi menstruacyjnej. W swoim działaniu, pozwoliłam materiałowi swobodnie się rozwijać i dryfować w zgodzie z ruchem wody, nie ingerując w proces. "FLOW" to zarazem wizualna impresja na temat krwawienia, jak i symboliczne ujęcie akceptacji własnej cielesności i seksualności. Zaufania w ich mądrość, bycia w zgodzie z ich przyływami i odpływami.

Katarzyna Bialik

Artystka interdyscyplinarna i projektantka. W 2012 roku ukończyła projektowanie szkła na wydziale Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Obecnie wypowiada się za pomocą różnych środków wyrazu, takich jak rysunek, malarstwo, tkanina, fotografia, wideo, taniec, performans. W swoich działaniach porusza szeroko pojętą tematykę cielesności, seksualności, ról płciowych. Szczególnie interesuje ją perspektywa kobieca. Obserwuje miejsce kobiety w świecie, kulturze i sztuce. Przygląda się jej relacji z ciałem i seksualnością

oraz pierwotnemu związkowi z naturą. Eksploruje nakładane na kobiety formy opresji i strategie wyzwolenia. Bada też temat przemocy i jej mechanizmów. Bliskie są jej feminizm, ciałopozytywność, sekspozytywność, łączność z przyrodą.

Reżyseria: Katarzyna Bialik

Scenariusz: Katarzyna Bialik

Zdjęcia: Katarzyna Bialik

Montaż: Katarzyna Bialik

Dźwięk: Katarzyna Bialik

Producent_ka: Katarzyna Bialik

Produkcja: Katarzyna Bialik

Światowa dystrybucja: Katarzyna Bialik

Język: bez dialogu

Strona: <https://www.behance.net/katarzynabialik>

GRANDMAMAUNTSISTERCAT

reż. Zuzanna Banasińska (2024, Holandia / Polska, 23 min.)

Film stworzony z materiałów archiwalnych Wytwórni Filmów Oświatowych w Łodzi opowiada historię matriarchalnej rodziny widzianej oczami dziecka, które zmagają się z reprodukcją systemów ideologicznych i ich przedstawień. Pierwotnie powstałe jako narzędzia dydaktyczne i propagandowe w komunistycznej Polsce materiały archiwalne zostają przekształcone w źródło fikcyjnych wspomnień. Słowiańska postać wiedźmy, Baby Jagi, ulega przeobrażeniu w „prehistoryczną boginię z czasów matriarchatu”. Ta transformacja wywołuje wielowarstwowe refleksje na temat reprodukcji oraz tożsamości i prowadzi do konfrontacji z binarnymi podziałami, obracając często seksistowskie i antropocentryczne obrazy w narzędzia oporu wobec zinstytucjonalizowanej przemocy.

Festiwale i nagrody: Berlinale (Nagroda Teddy dla Najlepszego Filmu Krótkometrażowego), Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Rotterdamie, IndieLisboa, Go Short International Short Film Festival Nijmegen (Najlepszy Holenderski Film Krótkometrażowy), Visions du Réel, Międzynarodowy Festiwal

Filmowy w Seattle, Międzynarodowy Festiwal Filmowy mBank Nowe Horyzonty, Millennium Docs Against Gravity, Sicilia Queer Film Festival (Najlepszy Film Krótkometrażowy), Hamburg Short Film Festival (Wyróżnienie Specjalne), XPOSED Queer Film Festival Berlin

Zuza Banasińska

Osoba reżyserska i artystyczna z Warszawy, obecnie mieszkającą w Amsterdamie. W swoich esejach, filmach i instalacjach animuje widmowe rzeczywistości osadzone w archiwach, badając procesy standaryzowanej produkcji wiedzy. Po studiach na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Uniwersytecie Sztuk Pięknych w Berlinie i w Sandberg Instituut w Amsterdamie, ich prace były pokazywane w takich miejscach jak: Eye Filmmuseum, CSW Zamek U-Jazdowski w Warszawie, Dům Umění Mesta Brna w Brnie i Het Nieuwe Instituut w Rotterdamie. Ich prace są obecnie wspierane przez Mondriaan Fund, Netherlands Film Fund i Stimuleringsfonds. Ich najnowszy film „Grandmamauntsistercat” jest dystrybuowany przez EYE Filmmuseum i Video Power i miał premierę na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Rotterdamie w 2024 r. i 74. Berlinale, gdzie otrzymał Nagrodę Teddy dla Najlepszego Filmu Krótkometrażowego.

Reżyseria: Zuza Banasińska

Scenariusz: Zuza Banasińska

Montaż: Zuza Banasińska

Dźwięk: Zuza Banasińska, Constanza Castagnet

Muzyka: Martyna Basta, Julek Tarasiuk

Producent_ka: Zuza Banasińska

Produkcja: Zuza Banasińska, Wytwórnia Filmów Oświatowych w Łodzi

Światowa dystrybucja: Video Power

Język: polski

Strona:

<https://www.videopower.eu/distribution/16/1/2024/grandmamauntsistercat-nee9>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=VcjppVVmN-k>

Kingdom of the Netherlands

HOMO LESBOMO

reż. Maria Nitek (2023, Polska, 11 min.)

warszawska premiera

Czy świat przyrody jest piękny, harmonijny i kojący, czy może niebezpieczny, złowieszczy i pełen chaosu? „Homo lesbomo” to satyryczna opowieść o wyspie zamieszkiwanej przez nietypowe stworzenia. Z początku przypomina film przyrodniczy, by z czasem przeobrazić się w psychodeliczną i pełną ironii narrację o odmienności i wyobrażeniach, jakie się z nią wiążą. Egzystencja kobiet nieheteronormatywnych przez lata była wymazywana z kultury i historii. Film Marii Nitek jest wyrazem pragnienia widoczności i próbą odzyskania lub stworzenia lesbijskiego dziedzictwa. Sposób przedstawienia bohaterek „Homo lesbomo” nawiązuje do obrazowania w kulturze europejskiej rdzennych ludów ziemi podbijanych przez kolonizatorów.

Festiwale i nagrody: Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”, Festiwal Animator

Maria Nitek

Urodzona w 1996 roku w Warszawie. Studentka Filmu Animowanego w Szkole Filmowej w Łodzi, absolwentka Sztuki Mediów warszawskiej Akademii Sztuk

Pięknych. Zajmuje się realizacją wideo, w tym form animowanych. Fascynują ją obszary na styku jawy i snu, psychodeliczne i wymykające się definicjom. Interesuje się reportażem i kinem dokumentalnym. Ważne są dla niej teksty oddające perspektywę grup mniejszościowych, a także kontakt z przyrodą i istotami pozaludzkimi.

Reżyseria: Maria Nitek

Scenariusz: Maria Nitek, Weronika Miziołek

Animacja: Maria Nitek

Montaż: Maria Nitek

Dźwięk: Paulina Wyszowska, Joanna Szczęsnowicz

Muzyka: Antonina Nowacka

Producent_ka: Agata Golańska

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Światowa dystrybucja: Studio Filmowe INDEKS

Język: polski

Strona: <https://filmpolski.pl/fp/index.php?film=1262299>

Trailer: https://www.youtube.com/watch?v=_64RGy4Rw9Y

INANIMATE OBJECTS

reż. Julia Konarska, Aleksandra Markovic (2024, Polska / Chiny / Wielka Brytania, 21 min.)

światowa premiera

Alicja, ikona ruchu pro-choice w Polsce, pozwała państwo, gdy odmówiono jej prawa do aborcji, co spowodowało trwałe zmiany zdrowotne w jej życiu. Sylwia musiała stawić czoła przeciwnościom jako nastoletnia matka mieszkająca na polskiej wsi. Opisuje ona wyzwania związane z dostępem do antykoncepcji i uciekania się do nielegalnych metod usunięcia ciąży. Historia Lulu z Chin ujawnia społeczną presję zmuszającą kobiety do macierzyństwa, odzwierciedlając ciągły konflikt między polityką państwową a autonomią osób z macicami. Po drugiej stronie spektrum, pan Xincheng ujawnia reperkusje polityki jednego dziecka, która zmusiła jego rodzinę do przeprowadzki i zmierzenia się z wyzwaniami patriarchalnych oczekiwań. Jego skomplikowana relacja z siostrą i ciężar oczekiwań ze strony innych podkreślają głęboko zakorzenione konsekwencje restrykcyjnej polityki reprodukcyjnej. „Inanimate Objects” zagłębia się w konsekwencje restrykcyjnej polityki praw reprodukcyjnych w Chinach i Polsce, gdzie polityka jednego dziecka w jednym kraju i surowe przepisy dotyczące aborcji w drugim kształtują życie swoich obywateli i obywateli. Film wykracza poza aktywizm polityczny, aby wywołać głębszą, bardziej artystyczną refleksję nad zawłościami życia pod rządowymi regulacjami. Narracja zbudowana jest poprzez intymne listy, dając głos tym osobom, których historie są

rzadko pokazywane w mainstreamie. Skupiając się na prywatnej, a nie publicznej sferze, twórcynie filmu starają się pokazać niuanse legislacji na poziomie państwowym i to jak wpływa ona na większość aspektów naszego życia w tych pozornie odmiennych zakątkach świata. Film jest hołdem dla Alicji Tysiąc, która zmarła w 2021 roku, w trakcie produkcji „Inanimate Objects”.

Julia Konarska

Urodzona w Krakowie i mieszkająca w Londynie postproducentka i dokumentalistka. W swoich filmach stara się skupiać na historiach, które przez nurt mainstreamu spychane są na bok. Absolwentka programu Humanity in Action oraz magisterskich studiów z zakresu produkcji filmów dokumentalnych na Queen Mary University of London, Julia mocno wierzy w siłę filmu jako narzędzia walki z niesprawiedliwością społeczną. Jej debiutancki film studencki „La Reina” był pokazany na festiwalu HER Docs w 2021 roku, a jej krótkometrażowy film „Be Trans, Do Crime” został zaprezentowany w tym samym roku na Fringe! Queer Film Festival w Londynie.

Aleksandra Markovic

Doświadczona producentka-reżyserka, która podczas swojej dziesięcioletniej współpracy z największymi chorwackimi kanałami telewizyjnymi koncentrowała się głównie na programach *non-scripted*. W 2020 roku uzyskała tytuł magistry w dziedzinie filmu dokumentalnego na Queen Mary University of London. Obecnie uczy produkcji filmów dokumentalnych i postprodukcji w SAE Institute, jednocześnie realizując swoje pasje twórcze w zakresie produkcji i reżyserii. Jest oddana tworzeniu przestrzeni, w których kobiece postacie mogą rozkwiąć, a ich głosy rezonować z widownią, co kształtuje jej drogę jako artystki i filmowczyni.

Reżyseria: Julia Konarska, Aleksandra Markovic

Scenariusz: Julia Konarska, Aleksandra Markovic

Zdjęcia: Yin Yu, Julia Konarska

Montaż: Aleksandra Markovic

Dźwięk: Quinn Gonzalez

Muzyka: Zach Buckley

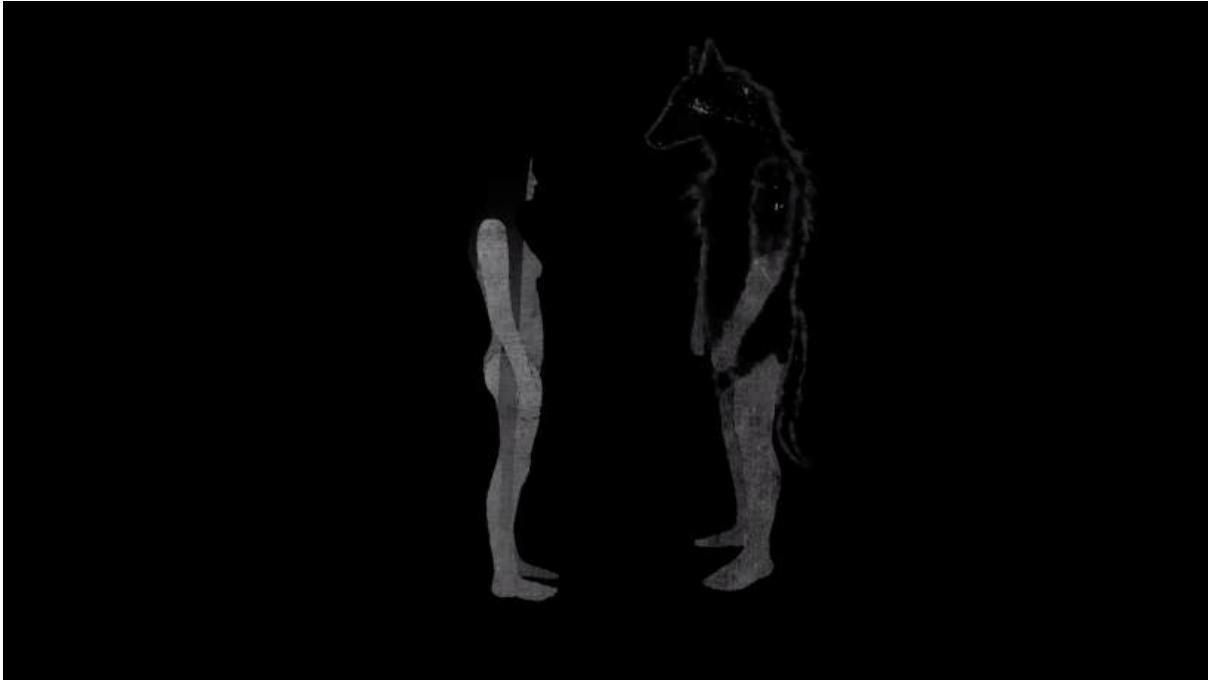
Producent_ka: Julia Konarska, Aleksandra Markovic

Produkcja: Julia Konarska, Aleksandra Markovic

Światowa dystrybucja: Julia Konarska, Aleksandra Markovic

Język: polski, mandaryński

Strona: -

JUTRO NAS TAM NIE MA

reż. Olga Kłyszewicz (2022, Polska, 8 min.)

Czasami w życiu natrafiamy na kogoś, kto patrzy na świat zupełnie inaczej i jest w stanie zmienić nasze spojrzenie. W takiej sytuacji znaleźli się bohaterowie filmu, kiedy niespodziewanie doszło między nimi do spotkania.

Festiwale i nagrody: Festiwal Filmowy w Cannes, Rome Independent Film Festival, Animateka International Animated Film Festival, Imaginaria - Animated Film Festival, Warszawski Festiwal Filmowy, Festiwal Animator

Olga Kłyszewicz

Urodziła się w 1994 roku. Absolwentka Szkoły Filmowej w Łodzi, specjalności Film Animowany i Efekty Specjalne. Do tej pory zrealizowała sześć studenckich filmów. „Jutro nas tam nie ma” jest jej filmem dyplomowym.

Reżyseria: Olga Kłyszewicz

Scenariusz: Olga Kłyszewicz

Animacja: Olga Kłyszewicz

Montaż: Olga Kłyszewicz

Dźwięk: Maciej Tobera

Muzyka: Bartłomiej Orlik

Producent_ka: Olga Kłyszewicz

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Światowa dystrybucja: Studio Filmowe INDEKS

Język: bez dialogu

Strona: https://www.polishshorts.pl/pl/filmy/ukonczone/2425/jutro_nas_tam_nie_ma

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=ul0ZUmYiC4>

KOŃCÓWKA

reż. Weronika Szyma (2022, Polska, 4 min.)

warszawska premiera

W czyścicu toczy się walka dwóch szermierzy, którzy zapętłają się w swojej beznadziejnej wojnie. Pustostan, samotnie stojące drzewo i obdrapane ściany pokryte graffiti. Animacyjny hołd w technice piksilacji złożony Beckettowskiemu teatrowi absurdu.

Festiwale i nagrody: 3 in 1 Film Fest, StopTrik, Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”, Łodzią po Wiśle

Weronika Szyma

Reżyserka animacji. Urodzona w 1996 roku w Warszawie. Absolwentka Wydziału Animacji w Szkole Filmowej w Łodzi. Autorka krótkometrażowych filmów animowanych, takich jak „Jestem błękitem” (2023), „Pewnego razu w Izraelu” (2021) czy „Ciałość” (2020). Jej filmy były wyświetlane na wielu festiwalach krajowych i międzynarodowych. Pracuje głównie w technikach analogowych. Jej filmy skupiają się na feminizmie, cielesności i międzykulturowości.

Reżyseria: Weronika Szyma

Scenariusz: Weronika Szyma

Animacja: Weronika Szyma, Urszula Domańska

Zdjęcia: Thomas Gronenberg

Montaż: Filip Dziuba

Muzyka: Damian Czajka

Producent_ka: Agata Golańska

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Światowa dystrybucja: Studio Filmowe INDEKS

Język: bez dialogu

Strona: <https://weronikaszyma.com/endgame>

Trailer: <https://vimeo.com/714231377>

MAŁE MONTAŻYSTKI

reż. Heide Breitel, Eva-Maria Hammel (1980, RFN, 48 min.)

polska premiera

Film oddaje głos kobietom pracującym w laboratoriach filmowych w erze kina niemego, których imiona nigdy nie pojawiały się w napisach końcowych. Po raz pierwszy dzielą się szerzej swoimi wspomnieniami o ich wymagającej i rzadko docenianej pracy w szybko rozwijającej się branży filmowej. Zmarła w 2023 roku autorka filmu Heide Breitel tak pisze o swoim filmie: „Osiem kobiet w wieku od 76 do 91 lat opowiedziało nam historie ze swojego życia prywatnego i zawodowego. Poznały się ponad 60 lat temu jako koleżanki z pracy i do dziś pozostały przyjaciółkami. Wszystkie należą do pierwszej generacji technicznej filmu. W początkach kina nauczyły się całego procesu technicznego produkcji filmowej”.

W 2019 roku film został zdigitalizowany i odrestaurowany w rozdzielczości 2K przez Deutsche Kinemathek przy współpracy z ARRI Media. Materiałem źródłowym był oryginalny negatyw 16mm oraz miks magnetyczny 16mm.

UWAGA! Projekcję filmu poprzedzi filmowy wykład mistrzowski Martina Koerbera poświęcony pracy kobiet we wczesnych latach przemysłu filmowego w Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy.

Wstęp WOLNY, obowiązuje rezerwacja wejściówek:

<https://ckf.interticket.pl/program/praca-kobiet-we-wczesnych-latach-przemyslu-filmow-ego-9945>

Festiwale i nagrody: Berlinale

Heide Breitel

Urodzona w 1941 roku w Berlinie, zmarła w 2023 r. tamże. Niemiecka montażystka, scenarzystka, reżyserka, producentka filmowa i wykładowczyni. Tworzyła filmy dokumentalne poruszające problemy społeczne. Za swoje filmy otrzymała Nagrodę Maxa Ophülsa i Srebrną Wstążkę Filmową.

Eva-Maria Hammel

Urodzona w 1952 r. w Monachium. Autorka zdjęć i asystentka reżysera. W latach 1976-1980 studiowała na Niemieckiej Akademii Filmowej i Telewizyjnej w Berlinie (DFFB). Znana ze zdjęć do filmów: „Du mich auch” reż. Helmut Berger, Anja Franke, Dani Levy (1986), „This Is Not a Hotel” reż. Inge Albrecht (1996) oraz „Im Jahr der Schlange” reż. Heide Breitel (1983).

Reżyseria: Heide Breitel, Eva-Maria Hammel

Scenariusz: Heide Breitel, Eva-Maria Hammel

Zdjęcia: Eva-Maria Hammel

Montaż: Heide Breitel, Eva-Maria Hammel, Elke Granke

Dźwięk: Heide Breitel, Gerhard Jensen

Producent_ka: Heide Breitel, Eva-Maria Hammel

Produkcja: Deutsche Film- und Fernsehakademie Berlin (DFFB)

Światowa dystrybucja: Deutsche Kinemathek

Język: niemiecki

Strona:

https://www.filmportal.de/film/die-kleinen-kleberinnen_2a6e8e38ca1f49b993fbbc0b9d2a1516

Partnerem programowym wydarzenia jest Deutsche Kinemathek, a partnerami promocyjnymi są ARTE i Goethe-Institut.

sounds of silents

Warszawskie Dni Filmu Niemego
im. Anny Sienkiewicz-Rogowskiej

Siostry
Archeo

FUTURO
SPEKTCJA

FUNDACJA

MARTWA NATURA

reż. Małgorzata Paszko (2023, Polska, 9 min.)

warszawska premiera

Świat widziany oczami zwierząt od morza do kresów pustyni. Gradacja zniszczenia go i coraz ostrzejsza ingerencja człowieka pokazują, jak na naszych oczach natura staje się martwa. W całym filmie pada tylko jedno słowo: „Uwaga”.

TRIGGER WARNING: Uwaga, film zawiera treści wrażliwe - drastyczne przedstawienia martwych zwierząt.

Festiwale i nagrody: Venice Film Week, Cannes Film Week, Festival Transterritorial de Cine Underground, International Avant-Garde Film Festival, Inheritance – The Environmental Festival, International Inter University Film Festival, Festival Cinema ZERO, Art Speaks Out - Environmental Initiative, Pebbles Underground Film and Video Art Festival, International Avant-Garde Film Festival (Najlepszy Film Studencki), International Inter University Film Festival (One Earth Short), Brussels Independent Film Festival, Ecozine Film Festival, Ghent International Short Film Festival, Toronto Film Week (Najlepszy Film Undergroundowy), Doc.London Documentary Film Festival, Earth Stories Film Festival, International Alexandria Short Film Festival (Nagroda dla Najlepszego Filmu o Środowisku), FUSE Film Festival, Pune Short Film Festival, Hong Kong Arthouse Film Festival (Najlepszy

Eksperymentalny Film Krótkometrażowy), Doc.Sydney Documentary Film Festival (Najlepszy Eksperymentalny Film Dokumentalny), Doc.Boston Documentary Film Festival (Najlepszy Eksperymentalny Film Dokumentalny), Festiwal Kamera Akcja

Małgorzata Paszko

Urodzona w 2002 roku w Gdańsku. Absolwentka Reżyserii Filmowej w Warszawskiej Szkole Filmowej. Autorka etiud fabularnych i dokumentalnych. W 2022 roku za dokument „Cisza” zdobyła Grand Prix za Najlepszy Krótkometrażowy Film Dokumentalny na Międzynarodowych Nagrodach Filmowych w Pradze. Jej krótkometrażowy film fabularny „Kaja” otrzymał Wyróżnienie Specjalne w kategorii Best Future Generation Short Film na Festiwalu Filmowym w Tuzli.

Reżyseria: Małgorzata Paszko

Scenariusz: Małgorzata Paszko

Zdjęcia: Filip Ziarko

Montaż: Małgorzata Paszko, Karolina Krupanek

Dźwięk: Katarzyna Kowalczyk

Producent_ka: Maciej Ślesicki

Produkcja: Warszawska Szkoła Filmowa

Światowa dystrybucja: Warszawska Szkoła Filmowa

Język: bez dialogu

Strona: <https://filmfreeway.com/Arcadia553>

MOJA MAMA

reż. Agnieszka Popińska (2024, Polska, 13 min.)

warszawska premiera

To jest film o mojej mamie... a może raczej to, co chciałabym jej powiedzieć? Krótka, żartobliwa historia o kłótniach, dorastaniu i relacji mamy z córką.

Festiwale i nagrody: Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” (Jantar za Krótkometrażowy Film Animowany)

Agnieszka Popińska

Urodzona w 2001 roku we Wrocławiu. Animatorka i reżyserka krótkometrażowych filmów animowanych. Aktualnie studentka Szkoły Filmowej w Łodzi na kierunku Film Animowany. Jej pierwszy film „Porządki miłości” (2023) był pokazywany na licznych festiwalach, w tym: Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”, OKFA, Solanin Film Festiwal i Festiwal Filmowy Opolskie Lamy. Jej drugi film „Moja mama” został zaprezentowany premierowo na tegorocznej edycji festiwalu „Młodzi i Film”, gdzie otrzymał Jantara za Krótkometrażowy Film Animowany.

Reżyseria: Agnieszka Popińska

Scenariusz: Agnieszka Popińska

Animacja: Agnieszka Popińska

Montaż: Agnieszka Popińska

Dźwięk: Wiktor Szymurski

Muzyka: Wiktor Szymurski

Producent_ka: Agata Golańska

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Światowa dystrybucja: Studio Filmowe INDEKS

Język: polski

Strona: <https://www.filmpolski.pl/fp/index.php?film=1265884>

MUSIC OF SONNY

reż. Klementyna Margolis, Anna Sałacińska (2022, Polska, 8 min.)

Jednych to relaksuje, innych nudzi. Praca w fabryce płyt CD i DVD jest powtarzalna, schematyczna, ale też niewymagająca wielkiego skupienia i refleksji. Są takie osoby, które w fabryce pracują kilka, a nawet kilkadziesiąt lat. To ich wypowiedzi stanowią narrację w animacji. Słyszymy ich głosy, ale nie widzimy twarzy – symbolicznie stają się nieważne, jak każdy pracownik, który w fabryce jest tylko elementem systemu, trybikiem w maszynie, a nie indywidualną jednostką. Rytmiczna, wciągająca i hipnotyzująca animacja o rutynie i odnajdywaniu w niej sensu. (Krakowski Festiwal Filmowy)

Festiwale i nagrody: Monterrey Film Festival, Warszawski Festiwal Filmowy, Krakowski Festiwal Filmowy, Solanin Film Festival, Międzynarodowy Festiwal Filmów Krótkometrażowych ŻUBROFFKA (Nagroda Młodego Jury), Sopot Film Festival, Animafest Gdańsk, Opolskie Lamy

Klementyna Margolis

Absolwentka Wydziału Sztuk Wizualnych ze specjalizacją Animacja w łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych. Zrealizowała kilka autorskich krótkometrażowych projektów filmowych i teledysków, projektuje scenografie, kostiumy i lalki do filmów, spektakli teatralnych oraz performansów.

Anna Sałacińska

Absolwentka Akademii Sztuk pięknych w Łodzi. Stypendystka oraz uczestniczka wystaw zbiorowych i indywidualnych z dziedziny malarstwa i tkaniny. Z filmem animowanym po raz pierwszy zetknęła się w liceum plastycznym, wykonując pracę dyplomową, używając tego medium. Pracuje w duecie z przyjaciółką Klementyną Margolis, a „Music of Sonny” to jej reżyserski debiut.

Reżyseria: Klementyna Margolis, Anna Sałacińska

Scenariusz: Klementyna Margolis, Anna Sałacińska

Animacja: Paulina Szewczyk, Klementyna Margolis, Anna Sałacińska

Zdjęcia: Andrzej Woźniakiewicz

Montaż: Piotr Krygiel

Dźwięk: Zuzanna Siemińska, Michał Jankowski

Producent_ka: Jerzy Kapuściński, Ewa Jastrzębska

Produkcja: Studio Munka - Stowarzyszenie Filmowców Polskich, SPInka Film Studio

Światowa dystrybucja: Studio Munka - Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Język: polski

Strona: <https://filmpolski.pl/fp/index.php?film=1260904>

Trailer: <https://vimeo.com/751200592>

NA DRUGIM KOŃCU TĘCZY CZEKA SKARB.

reż. Zofia Białkowska (2024, Polska, 6 min.)

polska premiera

Są takie czynności w życiu, które swoją monotonią nie potrafią niczym zaskoczyć. Działanie powtarzane w kółko powszednie, staje się nudną powinnością i obowiązkiem, do którego trzeba podchodzić zadaniowo. Kiedy ciało rozpoznaje dobrze sobie znany rytm, umysł nie kontroluje tego, co się dzieje dookoła, a podświadomość zyskuje pole do manewru. I błędzi. Od pierwszych, najprostszych skojarzeń w coraz to bardziej pogmatwane miejsca. Przetwarza wspomnienia od lat dziecińczych, mniejsze i większe traumy, te bardziej świadome i takie, które szczypią w oczy jak szampon, który przez chwilę nieuwagi wpada do oka podczas mycia włosów. Podczas dokumentalnego zapisu tej właśnie czynności, pozwoliłam sobie wykorzystać przestrzeń łazienki i rażącej bieli wanny stać się chwilą, gdzie rozprawiam się z tym co przeszłe oraz w jaki sposób rzutuje to na moje obecne, młodo-dorośle, życie.

Zofia Białkowska

Studentka Akademii Sztuki w Szczecinie na wydziale Sztuki Mediów, Fotografii i Filmu Eksperymentalnego, na kierunku Filmu Eksperymentalnego. W swoich pracach bazuje na obserwacji otoczenia, podejmuje tematy i zagadnienia, które ją

intrygują do tego stopnia, aby poddać je krytycznej analizie. Najczęściej jest to tematyka oscylująca wokół socjologii, feminizmu oraz tego, jak można adaptować teksty literackie na język filmowy.

Reżyseria: Zofia Białkowska

Scenariusz: Zofia Białkowska

Zdjęcia: Zofia Białkowska

Montaż: Zofia Białkowska

Dźwięk: Zofia Białkowska

Producent_ka: Zofia Białkowska

Produkcja: Akademia Sztuki w Szczecinie

Światowa dystrybucja: Zofia Białkowska

Język: polski

Strona: -

NIE JESTEŚ SAMA

reż. Karolina Lucyna Domagalska (2024, Polska / Szwecja, 82 min.)

PROJEKCJA Z DOSTĘPNĄ AUDIODESKRYPCJĄ.

Ich numer telefonu znamy z demonstracji. Twarze z okładek gazet albo furgonetki antyaborcyjnej. Nazwiska z kampanii społecznych lub doniesień sądowych. W filmie poznajemy bliżej Justynę, Kingę, Natalię i Karolinę – przyjaciółki i aktywistki tworzące Aborcyjny Dream Team. Dziewczyny odbierają telefon pomocowy i chwala się na TikToku, że umożliwiają 100 aborcji dziennie szokując hasłem „Aborcja jest OK!”.

Mają przeciwko sobie wszystkich – opinię publiczną, lekarzy, polityków. Mało kto rozumie, że ich prowokacyjny styl to walka ze stygmatą aborcyjną, a w tle toczy się batalia o wolność i zdrowie kobiet. Jednak po wyroku trybunału, praktycznie zakazującego dokonywania aborcji, ich grupa staje się symbolem społecznej rewolucji a numer infolinii skanduje tysiące ludzi na protestach. Niszowa wcześniej działalność staje się coraz bardziej niebezpieczna znajdując się nagle w centrum zainteresowania – nie tylko mediów, ale również prokuratury. Jedna z nich, Justyna staje przed sądem za „pomoc w aborcji”. W momentach wyczerpania i rozpacz dziewczyny ratują się poczuciem humoru i wzajemnym wsparciem, a potem stawiają się na posterunku z pytaniem „jak mogę Ci pomóc”?

Jak długo będą w stanie walczyć? Czy Aborcyjny Dream Team przetrwa a siła siostrzeństwa zwycięży?

Pokaz z audiodeskrypcją:

Osoby ze szczególnymi potrzebami w obszarze wzroku będą mogły skorzystać z audiodeskrypcji za pośrednictwem aplikacji Kino Dostępne, która umożliwia darmowe odsłuchiwanie audiodeskrypcji na sali kinowej z osobistego smartfona. W celu skorzystania z tej możliwości, konieczne jest zainstalowanie aplikacji Kino Dostępne na telefonie. Aplikację można pobrać za darmo za pośrednictwem Google Play i AppStore.

W momencie rozpoczęcia filmu należy uruchomić odtwarzanie audiodeskrypcji na telefonie. Konieczne są do tego słuchawki - prosimy zabrać je ze sobą na seans. Krótki film ilustrujący działanie aplikacji można znaleźć na stronie:

www.kinodostepne.pl.

Festiwale i nagrody: Millennium Docs Against Gravity (Wyróżnienie w Konkursie Amnesty International Polska), Sopot Film Festival, Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”

Karolina Lucyna Domagalska

Aktywistka, reporterka i reżyserka dokumentalna. Z wykształcenia antropolożka i absolwentka gender studies. Autorka książki „Nie przepraszę, że urodziłam. Historie rodzin z in vitro”, która znalazła się w finale Nagrody im. Ryszarda Kapuścińskiego. Autorka podcastu „Coś na A”, pierwszego w Polsce podcastu o aborcji.

Reżyseria: Karolina Lucyna Domagalska

Scenariusz: Karolina Lucyna Domagalska

Zdjęcia: Monika Kotecka

Montaż: Laura Pawela

Dźwięk: Anna Rok

Muzyka: Jurek Zagórski

Producent_ka: Kristoffer Rus, Anna Stylińska, Katarzyna Ślesicka

Produkcja: Paprika Studios, My Way Studio

Światowa dystrybucja: Viaplay Content Distribution

Język: polski

Strona: <https://filmpolski.pl/fp/index.php?film=1267452>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=KN6S86yKjrE>

AMNESTY
INTERNATIONAL

O CHŁOPCU, KTÓREGO NIE BYŁO

reż. Kinga Chomać-Piechota (2023, Polska, 3 min.)

Nostalgiczny, zrealizowany w stylu found footage film eksperymentalny, oparty o archiwum *home movies*. Krótka przypowieść, w której narratorka, cofając się pamięcią do dzieciństwa, zastanawia się czy zasłużyła na miłość najbliższych jej osób, w tym ojca. Film jest również poetycką refleksją nad tym, czy definiuje nas płeć i jakie ma znaczenie w relacjach, zwłaszcza rodzinnych.

Festiwale i nagrody: Lampart Festival, UnArchive Found Footage Fest, Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”

Kinga Chomać-Piechota

Artystka wizualna, malarka i ceramiczka. Prowadzi autorskie studio ceramiki w Szczecinie. Studentka III roku malarstwa na Akademii Sztuki w Szczecinie.

Reżyseria: Kinga Chomać-Piechota

Scenariusz: Kinga Chomać-Piechota

Zdjęcia: Home Movies Archivio Nazionale del Film di Famiglia collection of Enrico
Chierici, Prelinger Archives San Francisco

Montaż: Kinga Chomać-Piechota

Muzyka: Freesound

Producent_ka: Kinga Chomać-Piechota

Produkcja: Akademia Sztuki w Szczecinie

Światowa dystrybucja: Kinga Chomać-Piechota

Język: polski

Strona: -

POPIÓŁ IMIENIEM JEST CZŁOWIEKA

reż. Ewelina Rosińska (2023, Niemcy / Polska, 20 min.)

warszawska premiera

Czytałam w pismach pewnego malarza, że dla niego polski krajobraz wydaje się nieustannie przyciągać nasz wzrok do ziemi, sprawiając, że patrzymy nie na horyzont, ale pod nasze stopy, na kości zakopane pod każdym krokiem. Film oscyluje między portretem moich osiemdziesięcioletnich dziadków a moim spojrzeniem na elementy i obrazy narodowo-katolickiej narracji w polskim krajobrazie. Tytuł „Popiół imieniem człowieka” został zapożyczony z tablicy ogłoszeń kościoła w Nowej Grobli na Roztoczu. W centrum moich poszukiwań znajduje się Roztocze, a Kraków i Lwów stanowią granice obszaru, w którym filmowałam.

Festiwale i nagrody: Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Rotterdamie, Międzynarodowy Festiwal Filmowy mBank Nowe Horyzonty, Experimental Film and Video Festival EXiS (Nagroda Best EXiS), German Short Film Award (Nominacja),

First Look 2023 - Museum of the Moving Image in New York, Istanbul Film Festival, FICUNAM International Cinema Festival, Marienbad Film Festival

Ewelina Rosińska

Twórczyni filmów eksperymentalnych. Urodzona w Lubaczowie, mieszka między Niemcami a Portugalią. Ukończyła studia magisterskie na kierunkach Historia Sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz Realizacja Filmów na Niemieckiej Akademii Filmowej i Telewizyjnej w Berlinie (DFFB), gdzie była członkinią Warsztatu Bolex Ute Aurand i współpracowała przy różnych projektach filmowych z innymi studentkami i studentami. Jej filmy były pokazywane na licznych festiwalach, między innymi: Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Rotterdamie IFFR, czy First Look w Museum of the Moving Image w Nowym Jorku. Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Rotterdamie, festiwalu Punto de Vista Film w Pampelunie, Courtisane Festival w Gandawie, Musée de la Photographie Charleroi, First Look w Museum of Moving Image w Nowym Jorku i HER Docs Film Festival w Warszawie. Jej ostatni film „Popiół imieniem jest człowieka” zdobył Nagrodę Best EXiS na EXiS Experimental Film and Video Festival w Seulu i był nominowany do German Short Film Award 2023. Obecnie jest stypendystką Senatu miasta Berlina dla berlińskich osób artystycznych zajmujących się ruchomym obrazem i pracuje nad swoimi kolejnymi filmami. Od 2024 jest członkinią Stowarzyszenia Realizatorek Filmowych Wschodnia.

Reżyseria: Ewelina Rosińska

Scenariusz: Ewelina Rosińska

Zdjęcia: Ewelina Rosińska

Montaż: Ewelina Rosińska

Dźwięk: Ewelina Rosińska, Jan Pasemann

Producent_ka: Ewelina Rosinska, Roxana Richters

Produkcja: Ewelina Rosińska, Roxana Richters

Światowa dystrybucja: Ewelina Rosińska

Język: bez dialogu

Strona: <https://ewelinarosinska.com/>

PREMIERA

reż. Sara Szymańska (2023, Polska, 12 min.)

Gdy młoda para spotyka się pierwszy raz od rozstania, teatralne afterparty staje się tłem dla ponownie przeżywanej historii ich związku. Im dalej zagłębiają się w swoją przeszłość, tym trudniej jest im powrócić do rzeczywistości.

Festiwale i nagrody: IndieLisboa, PÖFF Shorts (Wyróżnienie Jury Animacji), Animafest Zagreb, PRIMANIMA - World Festival of First Animations (Grand Prix), Premiers Plans, Mammoth Lakes Film Festival, Drama International Short Film Festival, Festiwal Kamera Akcja, Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”

Sara Szymańska

Reżyserka i animatorka. Owocem jej studiów w Szkole Filmowej w Łodzi są dwa filmy: „Pięć Minut Starsza” (2021) i „Premiera” (2023), które zyskały światowe uznanie. Oba filmy, wyświetlane na prestiżowych festiwalach, takich jak Clermont-Ferrand Film Festival, New Directors / New Films Festival w nowojorskim MoMA czy PÖFF Black Nights Film Festival w Tallinie, cieszyły się ogromnym powodzeniem, zdobywając wiele nagród. Obecnie Sara mieszka w Paryżu, gdzie pracuje nad swoim filmem dyplomowym „Arbuz”, polsko-francuską koprodukcją.

Reżyseria: Sara Szymańska

Scenariusz: Sara Szymańska

Animacja: Sara Szymańska

Montaż: Sara Szymańska

Dźwięk: Michał Jakubiak

Muzyka: Julian Uhu

Producent_ka: Agata Golańska

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Światowa dystrybucja: Studio Filmowe INDEKS

Język: polski

Strona: <https://www.filmpolski.pl/fp/index.php?film=1263628>

Trailer: <https://vimeo.com/794539373>

REAS

reż. Lola Arias (2024, Argentyna / Niemcy / Szwajcaria, 82 min.)

warszawska premiera

Yoseli ma na plecach tatuaż przedstawiający Wieżę Eiffla i zawsze chciała podróżować, ale została aresztowana na lotnisku za handel narkotykami. Nacho to transpłciowy mężczyzna, który został aresztowany za oszustwo i założył w więzieniu zespół rockowy. Delikatne czy szorstkie, blondynki czy ogolone na łyso, cis czy trans, więźniarki z długim stażem lub nowo przyjęte: w tym hybrydowym musicalu wszystkie osoby odtwarzają swoje życie w więzieniu w Buenos Aires.

„Reas” to kolektywne dzieło, które na nowo odkrywa gatunek muzyczny: bohaterki tańczą i śpiewają o swojej więziennej przeszłości, przeżywają swoje życie jako fikcję. Poprzez fantazję i wyobraźnię wymyślają dla siebie możliwą przyszłość.

Festiwale i nagrody: Berlinale, Thessaloniki International Documentary Festival (Złoty Aleksander w Konkursie Film Forward, Mermaid Award), Luxembourg City Film Festival (Najlepszy Film Dokumentalny), CPH:DOX, BFI Flare, Cinélatino - Rencontres de Toulouse (Nagroda Publiczności), Festival de Films de Femmes (Nagroda Medici for Equality - Anna Politkovskaïa, Nagroda Publiczności), Sunny Bunny Film Festival, FICUNAM, Międzynarodowy Festiwal Filmowy mBank Nowe Horyzonty

Lola Arias

Urodzona w Argentynie pisarka, reżyserka teatralna i filmowa. Jest wszechstronną artystką, której praca łączy ludzi z różnych środowisk (m.in. weteranów wojennych, osoby uchodźcze, pracownice seksualne) w projektach teatralnych, filmowych, literackich, muzycznych i wizualnych. Jej produkcje zacierają granice między rzeczywistością a fikcją. Arias studiowała literaturę na Universidad de Buenos Aires i dramaturgię w Escuela de Artes Dramáticas (Buenos Aires) i uczestniczyła w rezydencjach dramatopisarskich w Royal Court Theatre (Londyn) i Casa de América (Madryt). W 2014 roku ukończyła warsztaty Film Laboratory na Universidad Di Tella (Buenos Aires). Jej pierwszy film pełnometrażowy „Teatr wojny” (2018) został wybrany do programu sekcji Forum na Berlinale i otrzymał kilka nagród, w tym Nagrodę CICAIE Art Cinema, Nagrodę Jury Ekumenicznego, Nagrodę za Najlepszą Reżyserię na 20. BAFICI Festival, Nagrodę Movistar+ dla Najlepszego Filmu Dokumentalnego na Documenta Madrid. Jej drugi film pełnometrażowy „Reas” (2024) miał premierę na Berlinale 2024 w sekcji Forum i otrzymał nagrodę dla Najlepszego Filmu Dokumentalnego na Luxembourg City Film Festival.

Reżyseria: Lola Arias

Scenariusz: Lola Arias

Zdjęcia: Martín Benchimol

Montaż: Ana Remon, Jose Goyeneche

Dźwięk: Sofia Straface, Daniel Almada

Muzyka: Ulises Conti

Producent_ka: Gema Juárez Allen, Clarisa Oliveri, Vadim Jendreyko, Ingmar Trost

Produkcja: Gema Films, Sutor Kolonko

Światowa dystrybucja: Luxbox

Język: hiszpański

Strona: <https://www.luxboxfilms.com/reas>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=YmfYcTsKscs>

SHAHID

reż. Narges Kalhor (2024, Niemcy, 84 min.)

polska premiera

Reżyserka Narges Shahid Kalhor nie chce już, aby nazywano ją „Shahid” (arab. męczennicą) i zatrudnia aktorkę, aby zagrała ją samą rozpoczynającą proces zmiany nazwiska. Nagle pojawia się jej dziwny pradziadek. Człowiek, który sto lat temu został uznany w Iranie za męczennika po swojej bohaterskiej śmierci i w ten sposób przekazał swoim potomkom honorowe „Shahid”. Próbuje uniemożliwić swojej prawnuczce realizację planu.

Warstwy czasowe zlewają się ze sobą, a pomiędzy reżyserką a jej aktorką dochodzi do nerwowej kłótni. Podczas gdy format filmu płynnie meandruje pomiędzy rzeczywistością, fikcją, teatrem i musicaliem, plany wszystkich spelzają na niczym: reżyserka „wykłada się” na przeszkodach biurokracji, aktorka na żądaniach reżyserki, pradziadek na upartej woli potomkini i wreszcie sam film na własnych założeniach. „Shahid” to osobisty film o balansie pomiędzy rozliczeniem się z przeszłością, terażniejszością i samą sobą, jednocześnie z dystansem i humorem kwestionujący wszelkie radykalne ideologie.

Festiwale i nagrody: Berlinale (Nagroda Caligari, Nagroda CICAIE Arthouse Cinema Award), Visions du Réel, DOK.fest München, Lichter Filmfest, Altre Rive Palermo, Karawan Film Festival Rome, Sevil International Women's Documentary Film Festival, Soundtrack Film Festival

Narges Kalhor

Urodzona w 1984 roku w Teheranie, gdzie się wychowywała i dorastała. Po ukończeniu szkoły średniej w 2001 roku rozpoczęła studia na kierunku Reżyseria Filmów Fabularnych w Teherańskiej Akademii Filmowej, gdzie jej mentorem był m.in. Abbas Kiarostami. W 2007 roku kontynuowała naukę komunikacji wizualnej na Uniwersytecie Kamalolmolk. W tym samym czasie pracowała jako montażystka filmowa w agencji reklamowej ARASB w Teheranie i nakręciła pięć filmów krótkometrażowych. W 2009 roku Narges Kalhor wzięła udział w Norymberskim Międzynarodowym Festiwalu Filmów o Prawach Człowieka (NIHRFF) ze swoim filmem krótkometrażowym „Die Egge”. Jej wniosek o azyl polityczny przyciągnął międzynarodową uwagę, ponieważ była córką najwyższego rangą doradcy kulturalnego ówczesnego prezydenta Iranu Ahmadineżada. Od tego czasu otrzymała azyl w Niemczech, gdzie studiowała na Uniwersytecie Telewizji i Filmu w Monachium. Jej drugi film jako współreżyserki w szkole filmowej, „Shoot Me”, został nominowany do German Short Film Award. W 2019 roku jej film dyplomowy „In the Name of Scheherazade” miał światową premierę na festiwalu Visions du Réel i zdobył nagrodę Goethe Institut Award dla Najlepszego Filmu Dokumentalnego na festiwalu DOK Leipzig. Film był wyświetlany na kilku międzynarodowych festiwalach i był dystrybuowany w szwajcarskich kinach. Był również pokazywany na Berlinale w sekcji Forum w 2021 roku. Jej najnowszy film krótkometrażowy „Sensitive Content” również miał światową premierę na festiwalu Visions du Réel, zdobył nagrodę Young Talent Award na Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Oberhausen i był pokazywany na wielu renomowanych festiwalach na całym świecie.

Reżyseria: Narges Kalhor

Scenariusz: Narges Kalhor, Aydin Alinejad

Zdjęcia: Felix Pflieger

Montaż: Frank Müller, Narges Kalhor

Dźwięk: Jesus Casquete, Philip Hutter

Muzyka: Marja Burchard

Producent_ka: Michael Kalb

Produkcja: Michael Kalb Filmproduktion

Światowa dystrybucja: Filmotor

Język: niemiecki, farsi, angielski

Strona: <https://filmotor.com/shahid/>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=45dY7z6TwS0>

TAKO RZECZE PEACHES

reż. Judy Landkammer, Philipp Fussenegger (2024, Niemcy, 102 min.)

warszawska premiera

Jako feministyczna muzyczka, producentka, reżyserka i performerka Peaches spędziła ponad dwie dekady na kwestionowaniu stereotypów związanych z płcią, umacniając swój status ikony popu i branży muzycznej. Jej nieustraszona oryginalność rzuciła wyzwanie normom społecznym, obaliła stereotypy i skonfrontowała się z patriarchalnymi strukturami władzy. Poprzez cięty dowcip opowiada się za prawami LGBTQIA+ oraz porusza kwestie płci i tożsamości seksualnej, pozostawiając niezatarty ślad w kulturze popularnej.

„Tako rzeczce Peaches” nakręcono w czasie jubileuszowego tournée w 2022 r., płynnie łącząc z sobą wyjątkowe i nigdy wcześniej niepublikowane materiały archiwalne oraz dynamiczne ujęcia z występów scenicznych. W efekcie powstał zapis drogi życiowej kanadyjskiej artystki Merrill Nisker, w czasie której artystka dokonała przemiany w cieszącą się międzynarodową sławą ikonę artystyczną o pseudonimie Peaches.

Festiwale i nagrody: Berlinale (Nagroda Teddy - Najlepszy Film Dokumentalny), CPH:DOX, Thessaloniki International Documentary Festival, Sheffield Doc/Fest,

Cartagena Film Festival (FICCI), Hot Docs, Calgary Underground Film Festival, DOXA Documentary Film Festival, Rainbow Visions, Subversive Festival, Vox Feminae Festival, Krakowski Festiwal Filmowy (Złoty Hejnał dla Najlepszego Muzycznego Filmu Dokumentalnego), Inside/Out, Guadalajara International Film Festival (FICG), Dock of the Bay Film Festival (Nagroda Publiczności dla Filmu Pełnometrażowego), Frameline: The San Francisco International LGBTQ+ Film Festival, Doc Edge, Queer Vision Film Festival, Międzynarodowy Festiwal Filmowy Tofifest, Way Out West, GAZE International LGBTQIA Film Festival Ireland, Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Melbourne

Judy Landkammer

Urodzona w 1988 roku w Landshut w Niemczech. Studiowała sztukę multimedialną w Salzburgu. Jest montażystką wielu filmów i wideo, w tym m.in.: „Henry” reż. Philipp Fussenegger, który zdobył nagrodę First Steps w 2016 roku, „The Misandrists” reż. Bruce LaBruce, który miał premierę na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie w 2017 roku, „Bester Mann” reż. Florian Forsch, który otrzymał nagrodę jury w kategorii filmów średniometrażowych na Festiwalu Filmowym Maxa Ophülsa w 2018 roku, czy „I Am the Tigress” reż. Philipp Fussenegger, który świętował swoją światową premierę na Festiwalu Filmowym Maxa Ophülsa w 2021 roku. „Tako rzezce Peaches” to jej pełnometrażowy debiut, wyreżyserowany wspólnie z Philippem Fusseneggerem.

Philipp Fussenegger

Austriacki reżyser, scenarzysta i producent. W 2016 roku zdobył uznanie Niemieckiej Akademii Filmowej za film „Henry” otrzymując Nagrodę First Steps. Jego debiutancki dokument „I Am the Tigress” (2021) eksploruje fascynujące życie kulturystki Tischy 'Tygryscy' Thomas. Od 2022 roku kształtuje scenę SexTech jako założyciel „Cybrothel Berlin”, angażując się w wizjonerski dyskurs i otwierając nowe obszary między ludźmi a maszynami. Fussenegger pracuje obecnie nad filmem dokumentalnym o KitKatClub – „Life Is a Circus”, który pozwoli poznać barwne życie nocne w Berlinie. „Tako rzezce Peaches” to jego drugi pełnometrażowy film dokumentalny.

Reżyseria: Judy Landkammer, Philipp Fussenegger

Scenariusz: Cordula Kablitz-Post, Schyda Vasseghi

Zdjęcia: Dino Osmanović

Montaż: Judy Landkammer

Dźwięk: Torben Seemann, Reemt Allering, Paul Eisenach, Jonas Hofer

Muzyka: Peaches

Producent_ka: Cordula Kablitz-Post

Produkcja: avanti media fiction

Światowa dystrybucja: Magnetfilm

Język: angielski, niemiecki

Strona: <https://www.magnetfilm.de/documentary/films/details/peaches.html>

Trailer: <https://vimeo.com/914171800>

TRZY SAMOCHODY

reż. Alicja Sokół (2023, Polska, 15 min.)

Trzy rodziny uchodźcze z Ukrainy znalazły azyl w nadmorskiej miejscowości w Polsce. Każda z nich snuje swoją opowieść o niebezpiecznej ucieczce przed wojną. Ich samochody przewiozły wraz z nimi kawałek tragicznej historii ich życia, które już nigdy nie będzie takie samo.

Festiwale i nagrody: Warszawski Festiwal Filmowy, Międzynarodowy Festiwal Filmowy mBank Nowe Horyzonty, Międzynarodowy Festiwal Filmowy Etiuda & Anima, Lubelski Festiwal Filmowy, Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”, Festiwal Filmu Polskiego w Ameryce

Alicja Sokół

Reżyserka i scenarzystka, absolwentka i wykładowczyni Warszawskiej Szkoły Filmowej. Laureatka Grand Prix za film „Mój brat rybak” na 46. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (Nagroda im. Lucjana Bokińca). Jest autorką filmu dokumentalnego o kobietach prowadzących radiowęzeł w więzieniu „Nie jesteśmy przyjaciółkami”, współscenarzystką czwartego sezonu serialu „Kontrola”, miniseriale „Random” oraz nominowanego do Nagrody im. Jana Machulskiego w kategorii Najlepszy Scenariusz filmu „Moje stare” Nataszy Parzymies.

Reżyseria: Alicja Sokół

Scenariusz: Alicja Sokół

Zdjęcia: Kajetan Falkowski

Montaż: Ihnatii Mozghunov

Dźwięk: Kornel Duchaczek

Producent_ka: Maciej Ślesicki

Produkcja: Warszawska Szkoła Filmowa, HOLE Films

Światowa dystrybucja: Warszawska Szkoła Filmowa

Język: ukraiński, rosyjski

Strona: <https://www.filmpolski.pl/fp/index.php?film=1265388>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=bzfS0mgKC0I>

TY RZEKO

reż. Izabela Zubrycka (2024, Polska, 9 min.)

warszawska premiera

Portret rzeki. Wraz z nią wędrujemy po świecie natury, rytuałów i wyobraźni. Nurt rzeki przenika się z nurtem ludzkiego życia. O czym zatem śpiewa rzeka?

Festiwale i nagrody: Międzynarodowy Festiwal Filmowy mBank Nowe Horyzonty

Izabela Zubrycka

Urodzona w 1998 roku. Studentka Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej w Szkole Filmowej w Łodzi. Absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego i Szkoły Wajdy.

Reżyseria: Izabela Zubrycka

Scenariusz: Izabela Zubrycka

Zdjęcia: Merlijn Willemsen

Montaż: Filip Dziuba

Dźwięk: Maciej Tobera

Producent_ka: Agata Golańska

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Światowa dystrybucja: Studio Filmowe INDEKS

Język: polski

Strona: -

WĘGIEL

reż. ewelina węgiel (2023, Polska, 12 min.)

Kakafonia baśni wydobywających się spod ziemi opowiedziana z perspektywy kopalni węgla, którą można zobaczyć z księżycy. Kopalnia jako miejsce, w którym kształtuje się tożsamość, świadomość, duchowość współczesnego człowieka. Inspirowana artykułem Adama Bobbetta „Spirituality of coal”. Pisze on, że „dla większości z nas industrializacja napędzana paliwami kopalnymi stworzyła świat, który zamieszkujemy. Ma to zatem sens, że te same paliwa kopalne osadziły się w naszych najgłębszych zakamarkach.

Festiwale i nagrody: ReWilding: Climate-Focused Experimental Media-Arts Festival, filmPolska

ewelina węgiel

Artystka multimedialna zainteresowana quasi-dokumentalną pracą, która umożliwia jej kontakt z różnymi ludzkimi i nieludzkimi społecznościami. Razem z nimi przygląda się współczesnym intuicjom w kontekście rzeczywistości po końcu świata.

Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Uniwersytecie UdK w Berlinie, Uniwersytecie Sztuk Pięknych w Zurychu (ZHdK), w Szkole Sztuk Pięknych LUCA w Brukseli. Jej prace były pokazywane m.in w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki,

Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, w ramach Manifesta 14, na Piccadilly Circus w Londynie przez galerię Circa i magazyn „Dazed”, w Bomuldsfabriken Kunsthall w Arendal, w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Są też częścią Secondary Archive. Razem z Anną Mazurek wyreżyserowała spektakl „Grunwald Rekonstrukcja” w Teatrze Współczesnym w Szczecinie, gdzie również odbyła roczną rezydencję współtworzoną przez Teatr Współczesny w Szczecinie i Monachijskie Kammerspiele. Otrzymała nagrodę krytyków sztuki w konkursie Najlepsze Dyplomy 2021. Finalistka konkursów Class of 2021, Artystyczna Podróż Hestii, Festiwalu INOUT. Współpracowała z Goethe-Institut i Instytutem Haruna Farockiego. W 2023 otrzymała Stypendium Twórcze Miasta Krakowa.

Reżyseria: ewelina węgiel

Scenariusz: ewelina węgiel

Zdjęcia: Łukasz Jędrasik

Montaż: ewelina węgiel

Dźwięk: ewelina węgiel

Muzyka: ewelina węgiel

Producent_ka: ewelina węgiel

Produkcja: ewelina węgiel

Światowa dystrybucja: ewelina węgiel

Język: angielski

Strona: <https://ewelinawegiel.com/>

WSZYSTKO, CO WIDZISZ

reż. Niki Padidar (2022, Holandia, 72 min.)

warszawska premiera

Co się stanie, jeśli z dnia na dzień przestaną cię widzieć, a zamiast tego będą się na ciebie gapić? Bohaterki „Wszystko, co widzisz” znalazły się w nowym świecie, w którym nagle nic nie wydaje się pasować. W swoim nowym życiu w Holandii codziennie nieświadomie prowokują reakcje. Nawet po wielu latach wciąż słyszą te same pytania: skąd jesteś, czy mówisz po holendersku, czy opalasz się na słońcu? Zastanawiając się nad pytaniami o to, co to znaczy przynależać, kto zostaje wykluczony i w jaki sposób status outsiderki_a jest nieustannie utwierdzany, film Padidar wysuwa na pierwszy plan wrażenie bycia pod obserwacją. Szczere, bolesne i pełne humoru spotkania z trzema „przybyszkami” do Holandii stylistycznie splatają się z osobistą historią reżyserki. „Wszystko, co widzisz” rzuca światło na nas wszystkich, jednocześnie zadając pytanie: kim jesteśmy „my”?

Festiwale i nagrody: IDFA (film otwarcia), Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Goteborgu, Thessaloniki International Documentary Film Festival, Hot Docs, Biografilm (Wyróżnienie Specjalne), Documentarist, Apricot Tree International Documentary Film Festival (Nagroda Specjalna Jury), Dutch Directors Guild (Nagroda dla Najlepszego Pełnometrażowego Filmu Dokumentalnego)

Niki Padidar

Reżyserka i pisarka. Jej filmowy debiut, dokument „Ninnoc” zdobył 7 międzynarodowych nagród, między innymi na prestiżowych festiwalach filmowych, takich jak Berlinale i IDFA. Jej drugi film (pełnometrażowy debiut) „Wszystko, co widzisz” był filmem otwierającym festiwal IDFA w Amsterdamie w 2022 roku. Niki Padidar urodziła się w Teheranie w Iranie. Studiowała fotografię na New School University w Nowym Jorku, odbyła rok ‘orientacyjny’ w Gerrit Rietveld Academie i uzyskała tytuł magisterski na Uniwersytecie Amsterdamskim (UvA) ze specjalizacją „Młodość i media” oraz „Reprezentacja”. Padidar wymyśla, pisze i reżyseruje filmy, programy telewizyjne i inne historie dla dzieci, młodzieży i dorosłych, ze szczególnym uwzględnieniem młodej publiczności. Napisała holenderską książkę o edukacji seksualnej „Dokter Corrie geeft antwoord”, której pierwsze wydanie wyprzedziło się w 10 000 egzemplarzy i której ukazało się drugie wydanie.

Reżyseria: Niki Padidar

Scenariusz: Niki Padidar

Zdjęcia: Jean Counet, Jefrim Rothuizen

Montaż: Niki Padidar

Dźwięk: Diego van Uden, Tom Jansen

Muzyka: Fin Greenall

Producent_ka: Menna Laura Meijer

Produkcja: mint film office

Światowa dystrybucja: Filmotor

Język: holenderski

Strona: <https://filmotor.com/all-you-see/>

Trailer: <https://vimeo.com/767230710>

Kingdom of the Netherlands

WSZYSTKO MA ŻYĆ

reż. Tetiana Dorodnitsyna, Andrii Lytvynenko (2024, Polska / Ukraina, 70 min.)

warszawska premiera

PROJEKCJA Z DOSTĘPNĄ AUDIODESKRYPCJĄ.

„Wszystko ma żyć” portretuje niezwykłą codzienność Anny Kurkuriny, charyzmatycznej atletki, „najsilniejszej kobiety świata”, aktywistki na rzecz praw zwierząt i wyoutowanej lesbijki. Od najmłodszych lat Anna udowadnia, że ma wyjątkową więź ze zwierzętami. Uczyła biologii w szkole, pracowała w lokalnym zoo, gdzie zaprzyjaźniła się z lwem, wspierała zakładanie schronisk i szukała nowych rodzin dla dziesiątek bezpańskich stworzeń. Po czterdziestym roku życia zdecydowała się rozpocząć karierę trójboistki siłowej i wkrótce wspięła się na szczyt, zdobywając trzykrotne mistrzostwo świata. Rozpoczęła także pracę jako trenerka młodych osób z niepełnosprawnościami. Od początku pełnoskalowej rosyjskiej inwazji na Ukrainę, wykorzystując swoją popularność w świecie sportu i jako influencerka, Anna nie przestaje pomagać rannym i porzuconym zwierzętom, podążając za swoim mottem: kto ratuje jedno życie, ratuje cały świat.

Pokaz z audiodeskrypcją:

Osoby ze szczególnymi potrzebami w obszarze wzroku będą mogły skorzystać z audiodeskrypcji za pośrednictwem aplikacji Kino Dostępne, która umożliwia darmowe odsłuchiwanie audiodeskrypcji na sali kinowej z osobistego smartfona. W celu skorzystania z tej możliwości, konieczne jest zainstalowanie aplikacji Kino Dostępne na telefonie. Aplikację można pobrać za darmo za pośrednictwem Google Play i AppStore.

W momencie rozpoczęcia filmu należy uruchomić odtwarzanie audiodeskrypcji na telefonie. Konieczne są do tego słuchawki - prosimy zabrać je ze sobą na seans. Krótki film ilustrujący działanie aplikacji można znaleźć na stronie:

www.kinodostepne.pl.

Festiwale i nagrody: Krakowski Festiwal Filmowy (Nagroda Publiczności), Docudays UA (Nagroda Publiczności), Koszaliński Festiwal Filmowy „Młodzi i film” (film otwarcia)

Tetiana Dorodnitsyna

Reżyserka filmowa, montażystka i artystka wizualna. Absolwentka Wydziału Reżyserii na Kijowskim Narodowym Uniwersytecie Teatru, Kina i Telewizji im. I. K. Karpenko-Karego. Jest reżyserką filmów krótkometrażowych „Wolves” (2023) i „Who Is Kaya?” (2019). Pracowała w kanałach telewizyjnych, firmach producenckich i studiu filmowym Kyivtelemfilm. Jest montażystką pełnometrażowych filmów dokumentalnych „Roses. Film-Cabaret” (2021) Ireny Stetsenko i „Rezerwat Askania” (2019) Andrii Lytvynenko. Brała udział m.in. w Eurasia Doc Lab, Astra Film Lab, Kharkiv Meet Doc Lab i Millennium Docs Against Gravity Industry. Otrzymała stypendium Prezydenta Ukrainy za film „Where Is the Dog Buried?” (2020). „Wszystko ma życie” to jej debiut pełnometrażowy.

Andrii Lytvynenko

Reżyser i producent filmowy. Ukończył Kijowski Narodowy Uniwersytet Teatru, Kina i Telewizji im. I. K. Karpenko-Karego oraz Studio Dokumentalne w Szkole Wajdy w Polsce. Jest reżyserem filmu „Fantastic Ukrainians. Fine Art” (2020), będącego

częścią serii dokumentalnej, oraz pełnometrażowego filmu dokumentalnego „Askania Reserve” (2019), który otrzymał nagrodę dla najlepszego filmu na festiwalu Docudays UA oraz Nagrodę Specjalną Jury na festiwalu Pelicam. Jest współautorem i jednym ze współreżyserów filmu „Euromaidan. Rough Cut” (2014), który zdobył Specjalne Wyróżnienie na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Dokumentalnych Ji.hlava, a także ukraińskim producentem i jednym z autorów pomysłu na „Proces: Federacja Rosyjska vs. Oleg Sencow” (2017) Askolda Kurova oraz autorem pomysłu na almanach dokumentalny „Beyond the Euros” (2012). Za film „Where Is the Dog Buried?” (2020) otrzymał stypendium od prezydenta Ukrainy.

Reżyseria: Tetiana Dorodnitsyna, Andrii Lytvynenko

Scenariusz: Tetiana Dorodnitsyna, Andrii Lytvynenko

Zdjęcia: Tetiana Dorodnitsyna, Ivan Selistran

Montaż: Piotr Ogiński, Tetiana Dorodnitsyna

Dźwięk: Natalia Avramenko, Xenia Vynogradova, Michał Fojcik MPSE

Muzyka: Tumult

Producent_ka: Anna Bławut Mazurkiewicz

Produkcja: Aura Films

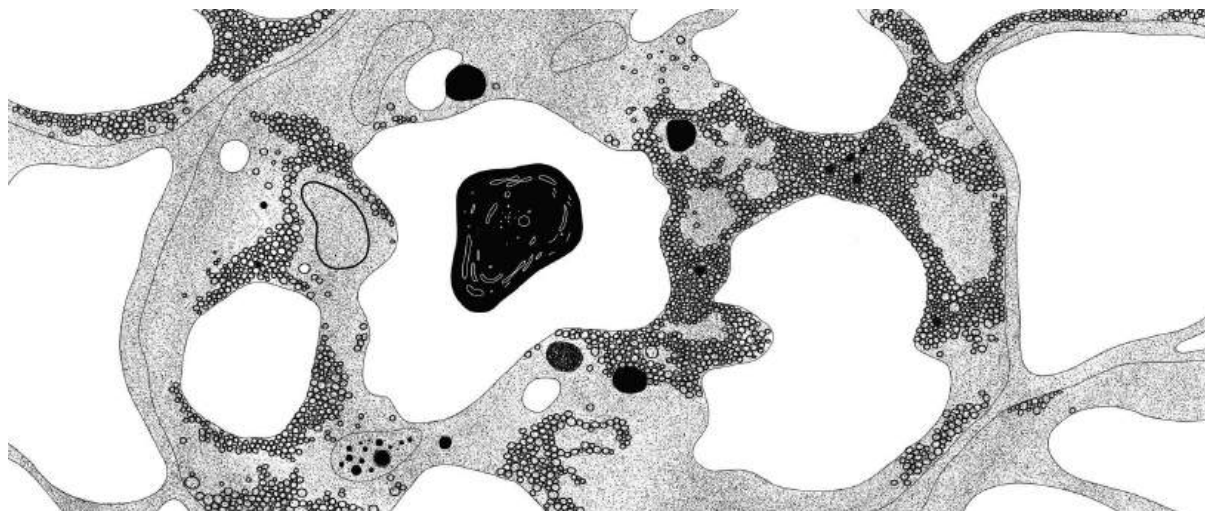
Światowa dystrybucja: KFF Sales & Promotion

Język: polski, rosyjski

Strona: <https://sp.kff.com.pl/films/wszystko-ma-zyc/>

Trailer: <https://vimeo.com/919729330>

ZAPACH ZIEMI

reż. Olivia Rosa (2023, Polska, 8 min.)

Film jest adaptacją wiersza Sary Teasdale „There Will Come Soft Rains”. Jest subiektywną wizją artystyczną o końcu epoki Antropocenu. Przedstawia podróż po naszej planecie, zaczynając od mikroskopijnych zbliżeń, kontynuując ujęciami dzikiej natury i powoli zbliżając się w stronę cywilizacji. Wtedy dostrzegamy, że nasz świat przepadł wraz z ostatnim człowiekiem, ale to wcale nie jest koniec, tylko początek nowego. Ujęcia filmu pokazują estetyczne krajobrazy, gdzie łączywie rozkoszują się każdą chwilą, ponieważ w moim odczuciu, ten koniec może być tak blisko, że patrząc na ten świat, już za nim tęsknię.

Festiwale i nagrody: Anima Brussels International Animation Film Festival, Sydney Film Festival, Annecy International Animation Film Festival, Animest - Bucharest International Animation Film Festival, ZINEBI - International Festival of Documentary and Short Film of Bilbao, Animateka International Animation Festival, Aguilar Film Festival, Animakom Fest, Tricky Women/Tricky Realities, Movies that Matter Festival, ONE Country ONE Film International Festival, Stuttgart International Festival of Animated Film (ITFS), Sprouts Film Festival, Rooftop Films, World Festival of Animated Film - Animafest Zagreb, Valencia International Film Festival - Cinema Jove, Countryside Animafest Cyprus, Warszawski Festiwal Filmowy, Krakowski Festiwal Filmowy

Olivia Rosa

Artystka sztuk wizualnych i reżyserka filmów animowanych. Absolwentka wydziału grafiki Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Najczęściej zajmuje się filmem animowanym, rzeźbą, ilustracją i fotografią, ale nieustannie próbuje odnajdywać siebie w nowych mediach artystycznych. Inspiracje czerpie z obserwacji natury oraz uczucia niepokoju, które bierze się z wysokiej wrażliwości na bodźce. Obecnie jest członkinią galerii/kolektywu Szaber.

Reżyseria: Olivia Rosa

Scenariusz: Olivia Rosa

Animacja: Olivia Rosa

Montaż: Olivia Rosa

Dźwięk: Olivia Rosa, Jacek Feliks

Muzyka: Oskar Cenker

Producent_ka: Robert Sowa

Produkcja: Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Światowa dystrybucja: KFF Sales & Promotion

Język: bez dialogu

Strona: <https://sp.kff.com.pl/films/smell-of-the-ground/>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=vWIFHc1zxpU>

ŻEGNAJ, TYBERIADO

reż. Lina Soualem (2023, Francja / Palestyna / Belgia / Katar, 82 min.)

warszawska premiera

Mając dwadzieścia kilka lat Hiam Abbass, znana dziś jako gwiazda serialu „Sukcesja”, opuszcza rodzinną palestyńską wioskę i udaje się do Europy, aby spełnić marzenia o karierze aktorskiej. Każdego lata powraca jednak do Palestyny wraz ze swoją córką, Liną. W kolejnych latach kontakt między członkiniami i członkami rodziny słabnie. Gdy Lina dorasta i odnajduje nagrania z dzieciństwa, postanawia porozmawiać z bliskimi o drodze, którą wybrała jej matka. „Żegnaj, Tyberiado” przedstawia cztery pokolenia odważnych palestyńskich kobiet i trudne wybory, przed którymi stają każdego dnia.

Festiwale i nagrody: Toronto Film Festival, Karlovy Vary International Film Festival, BFI London Film Festival (Nagroda Griersona w Konkursie Dokumentalnym), DOK Leipzig, Chicago Film Festival, CPH:DOX, CINEMED (Award Ulysse Decipro), Jio MAMI Mumbai Film Festival, DOC NYC, IDFA, ZINEBI, RIDM, Marrakech Film Festival (Nagroda Jury), Palm Springs International Film Festival, Tromsø International Film Festival, Big Sky Documentary Film Festival, Tempo Documentary Film Festival (Nagroda Stefan Jarl International Documentary), HUMAN International Documentary Festival, FIFDH, Cleveland International Film Festival (Najlepszy Film Dokumentalny w Konkursie Nesnadny + Schwartz Portrait Documentary), Human

Rights Film Festival Zurich, DocsBarcelona, DOXA, Taiwan International Documentary Festival, Encounters Film Festival, Tofifest International Film Festival, Antenna Documentary Film Festival (Nagroda Publiczności), Dublin International Film Festival (Nagroda dla Najlepszego Filmu Dokumentalnego, Nagroda ICCL Human Rights)

Lina Soualem

Francusko-palestyńsko-algierska reżyserka i aktorka, urodzona i mieszkająca w Paryżu. Po studiach z zakresu historii i nauk politycznych na Uniwersytecie Sorbony, zaczęła pracować jako programerka Międzynarodowego Festiwalu Filmów o Prawach Człowieka w Buenos Aires. Jej pełnometrażowy dokumentalny debiut „Their Algeria” miał premierę na festiwalu Visions du Réel w 2020 roku i otrzymał kilkanaście nagród, w tym Pierwszą Nagrodę Filmową na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Śródziemnomorskich CINEMED w Montpellier, Nagrodę za Najlepszy Arabski Film Dokumentalny na Festiwalu Filmowym w El Gounie i Nagrodę za Najlepszy Film Dokumentalny na Festiwalu Filmowym Cinemania. Lina Soualem zagrała w trzech filmach fabularnych wyreżyserowanych przez Hafsję Herzi, Hiam Abbass i Rayhanę. Obecnie pracuje jako autorka filmów fabularnych, dokumentów i seriali telewizyjnych, ostatnio również jako riserczerka i koordynatorka ds. pisania scenariusza przy serialu „Oussekiné” (Disney+).

Reżyseria: Lina Soualem

Scenariusz: Lina Soualem, Nadine Naous, we współpracy z Gladys Joujou

Zdjęcia: Frida Marzouk

Montaż: Gladys Joujou

Dźwięk: Ludovic Escallier, Lina Soualem, Gervaise Demeure, Julie Tribout, Benoit Biral

Muzyka: Amine Bouhafa

Producent_ka: Jean-Marie Nizan

Produkcja: Beall Productions, Altitude100 Production, Philistine Films

Światowa dystrybucja: Lightdox

Język: francuski, palestyński arabski

Strona: <https://lightdox.com/bye-bye-tiberias/>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=iQYo2pk1iAk>

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FILMOWY
TOFIFEST

ŻYĆKO

reż. Katarzyna Małyszko (2022, Polska, 3 min.)

Bohaterka Jana żyje według idealnej codziennej rutyny, jednak jako żywa istota miewa chwile słabości, które powodują załamanie się całego systemu, który obraca się przeciwko Janie.

Festiwale i nagrody: Latest Visions, Łódźią po Wiśle, Międzynarodowy Festiwal Filmów Krótkometrażowych ŻUBROFFKA

Katarzyna Małyszko

Reżyserka filmów animowanych i ilustratorka pochodząca z Wrocławia. Obecnie kończy studia na kierunku Film Animowany i Efekty Specjalne w Szkole Filmowej w Łodzi i pracuje nad filmem dyplomowym. Jej etudy były wyświetlane na festiwalach w Polsce i zagranicą, wraz z Szymonem Ruczyńskim otrzymała też główną nagrodę za film krótkometrażowy „Puszcza: Dyptyk” na 19. Nyskim Festiwalu Filmowym oraz Festival du Cinéma Nature & Environnement. Sztuka, obok aktywizmu, stała się dla niej platformą do wyrażania swoich leków, poglądów i wartości, dlatego brała udział w animowanych protestach dotyczących praw kobiet, wolnej Białorusi, kryzysu humanitarnego na granicy polsko-białoruskiej oraz wsparcia dla Ukrainy.

Reżyseria: Katarzyna Małyszko

Scenariusz: Katarzyna Małyszko

Animacja: Katarzyna Małyszko

Montaż: Katarzyna Małyszko

Muzyka: Przemysław Pilarczyk

Producent_ka: Agata Golańska

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Światowa dystrybucja: Studio Filmowe INDEKS

Język: bez dialogu

Strona: <https://filmpolski.pl/fp/index.php?film=1262361>

* **Kiedy:** 5-8.09.2024

* **Gdzie:** Kinoteka, Pałac Kultury i Nauki, plac Defilad 1, 00-901 Warszawa

* **Pokaz specjalny filmu „Małe montażystki”** (filmowy masterclass + film + dyskusja): Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy, al. Ujazdowskie 20, 00-478 Warszawa (wstęp wolny)

* **Bilety:** dostępne na www.kinoteka.pl oraz w kasach Kinoteki

* Filmy dostępne w **polskiej i angielskiej** wersji językowej.

Dołącz do wydarzenia:

<https://www.facebook.com/events/481701441385376/>

Więcej informacji o HER Docs Forum na:

www.herdocs.pl/

www.facebook.com/herdocs

www.instagram.com/herdocs/

Organizacja

Organizatorką HER Docs Forum jest Fundacja HER Docs.

Projekt współfinansują

Polski Instytut Sztuki Filmowej

Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej

oraz

Goethe-Institut w Warszawie

Ambasada Królestwa Niderlandów

Mazovia Warsaw Film Commission

Partnerstwa

Austriackie Forum Kultury

Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy

SKOK w DOK

Kinoteka PKiN

Fundacja „Kino dostępne”

SOUNDS OF SILENTS. 2. Warszawskie Dni Filmu Niemego

Siostry Archeo

Fundacja Futurospekcja

Krakowski Festiwal Filmowy

Międzynarodowy Festiwal Filmowy Tofifest

Szkoła Filmowa w Łodzi

Ukraiński Dom / Український Дім

Salam Lab

Matronaty

VOGUE Polska

PISMO. Magazyn opinii

KINO

Radio Kampus

Pełna Sala

Polish Docs

Notes na 6 tygodni